POLSKI ZWIĄZEK ZAPAŚNICZY

FÉDÉRATION POLONAISE DE LUTTE

KOMUNIKATY

nr. 26

P O L S K I   Z W I Ą Z E K   Z A P A Ś N I C Z Y

KOMUNIKAT
Nr 26

Warszawa,dn. 20 sierpnia 1961 r.

T r e ś ć

Warszawa, ul. Sienkiewicza 12/14
tel. 693 - 39

Nr konta PKO W-wa
1-9-121081

W s t ę p

Zgodnie z zaleceniami Walnego Zjazdu Polskiego Związku Zapaśniczego, Zarząd P.Z.Z., pragnąc zrealizować uchwały Zjazdu wprowadza do komunikatu Zarządu sprawy szkoleniowo-organizacyjne, które winny zainteresować okręgi i kluby.

Sprawy szkoleniowe w roku bieżącym zajmować będą jedynie niewielką część komunikatu, gdyż Polski Związek Zapaśniczy nie posiada odpowiednich, zaplanowanych środków finansowych na wydawnictwa i prace zlecone związane ze szkoleniem na 1961 r. /biuletyny, wykresy, harmonogramy, filmy/.

Niniejsze sprawozdanie tak z obozów jak i zawodów międzynarodowych, pragniemy podać w takiej formie, ażeby każdy z trenerów i działaczy mógł wyciągnąć odpowiednie wnioski do dalszej pracy.

Jednocześnie prosimy zainteresowanych trenerów o przysłanie własnych uwag odnośnie wprowadzenia nowych metod szkoleniowych, nowoczesnej techniki oraz stosowanych i zalecanych przez nas form i środków treningu ogólnorozwojowego i.t.p.

SPRAWOZDANIE Z MŁODZIEŻOWYCH OBOZÓW SZKOLENIOWYCH POLSKIEGO KOMITETU OLIMPIJSKIEGO I POLSKIEGO ZWIAZKU ZAPAŚNICZEGO

Zgodnie z długofalowym planem szkolenia w zapaśnictwie zaakceptowanym przez PKOl, przeprowadzono akcję szkoleniową dla młodzieży w okresie letnim w formie obozów przygotowawczych i szkoleniowych.

Akcja ta jest wycinkiem pracy szkoleniowej Polskiego Związku Zapaśniczego i ma na celu odmłodzenie naszej reprezentacji zapaśniczej, stworzenie młodzieżowego zaplecza i nadania odpowiedniego kierunku szkoleniowego naszym najmłodszym reprezentantom, z perspektywą startu na Olimpiadzie w latach 64-68.

Obozy letnie PKOl i PZZ przeprowadzono w dniach 1-23 lipca 1961 r. w Ośrodku Przygotowań Olimpijskich - Technikum Wychowania Fizycznego -- Oliwa.

CEL OBOZÓW

Przygotowanie młodzieżowych reprezentacji Polski do międzynarodowych spotkań i turniejów oraz przeszkolenie ogólne grupy młodzików i juniorów w obu stylach /grupa obozu P.Z.Z./

Uczestnicy:

Najlepsi zawodnicy poszczególnych grup wiekowych młodzików, juniorów i młodzieżowców zakwalifikowanych na podstawie wyników sportowych sezonu 1961 roku i możliwości rozwojowych. Razem 100 zawodników i 16 osób kadry trenersko-instruktorskiej.

Organizacja obozu

Obóz zorganizowano w 4 grupach szkoleniowych, których podział przeprowadzono na podstawie różnego charakteru przygotowań poszczególnych reprezentacji /grupy wiekowe/. Szczegółowy wykaz grup i uczestników podano przy sprawozdaniach z poszczególnych obozów.

I grupa: przed Turniejem w Jugosławii. Zawodnicy urodzeni w 1939 r. i młodsi.

II grupa: przed Turniejem o „Błękitną Wstęgę Bałtyku" - zawodnicy urodzeni w 1941 r. i młodsi.

III grupa: przed międzypaństwowym spotkaniem juniorów w N.R.D. - zawodnicy urodzeni w 1943 r. i młodsi.

IV grupa: szkoleniowa młodzieży i juniorów /mistrzowie i vicemistrzowie Polski/.

Z a k w a t e r o w a n i e i w y ż y w i e n i e w T.W.F. w Oliwie bez zastrzeżeń. Sprzęt i obiekty: na obozach korzystano z 4 mat. Na dwu salach 3 maty i jedna na powietrzu. Sztangi i sprzęt do ćwiczeń siłowych i ogólnorozwojowych, manekiny i worki do ćwiczeń technicznych /15 sztuk/ w ilości dostatecznej do realizacji programu. Brak obiektów do gier sportowych spowodował trudności w realizacji programu z zakresu sportów uzupełniających.

PROGRAMY OBOZÓW I ICH REALIZACJA

Programy zostały opracowane przez zespół szkoleniowy Wydziału Wyszkolenia P.Z.Z. Programy obozowe przewidywały szkolenie z zakresu techniki i taktyki zapaśnictwa, szkolenie cech motorycznych ogólnych i specjalnych, sprawdziany, zajęcia teoretyczne o tematyce ogólnej i specjalnej /zapaśnictwo/ i zajęcia kulturalno-oświatowe.

Układ zajęć w programach dla poszczególnych grup wiekowych był zróżnicowany i uzależniony od stopnia rozwoju fizycznego, celu obozu i stopnia zaawansowania poszczególnych grup. Założenia programowe podano w sprawozdaniach szczegółowych. Programy szkoleniowe zostały zrealizowane i przyniosły odpowiednie efekty szkoleniowe i wynikowe /załączone tabele sprawdzianów i oceny wyników zawodów międzynarodowych/, co dowodzi ich właściwego opracowania.

Zmiany w programach: przeprowadzone drobne zmiany programowe nie naruszyły zaplanowanej krzywej obciążenia treningowego.

Zmiany w grupie przed spotkaniem w „Jugosławii": zwiększono intensywność i ilość treningu technicznego z 45% na 60% /zajęcia na macie/.

Zmiana w grupie „N.R.D." - zwiększono ilość treningu siłowego i zakres szkolenia techniki.

Ogólne zmiany: zamiast gier sportowych przeprowadzono dwa razy interwałowy trening biegowy. Zmiany te nie spowodowały żadnych istotnych różnic w programach, zwiększając jedynie w nieznacznym stopniu intensywność zajęć.

Praca wychowawcza i kulturalno-oświatowa prowadzona była w stosunkowo wąskim zakresie. Powodem tego był brak odpowiednich funduszów. W związku z tym nie zrealizowano wszystkich zaleceń PKOl-dotyczących pracy K.O.

Na obozie przeprowadzono dwa wieczorki rozrywkowe z konkursami świetlicowymi i „ZGADUJ ZGADULĄ" - sportową. Zorganizowano pokazy sportowe dla przebywających w T.W.F. osób i „Polonii" zagranicznej, z którą nawiązano współpracę /udział w wieczorkach, imprezach i pogadankach/.

Przeprowadzono pogadanki i wykłady o następującej tematyce:

1. struktura sportu związków sportowych w Polsce przed i po wojnie - wygłosił dyr. Dołowy.
2. zwyczaje towarzyskie i poszanowanie mienia społecznego - wygłosił insp. PKOl - Ob. Kropicki.
3. struktura i zadania sportu na wsi w Polsce Ludowej - członek Biura Naczelnego Z.S.L. - ob. Dusza.
4. sprawy wychowawcze oraz „higiena i profilaktyka urazów sportowych" - przeprowadzili trener Majewicz i lekarz Musur.

Oprócz podanych zajęć, w każdej grupie prowadzono zajęcia teoretyczne zgodnie z programem i tematyką zajęć.

Na obozie wybrano Radę Obozową w składzie: przewodniczący - Adamaszek Jan, wice-przewodniczący - Suwała Władysław, sekretarz - Broda Bogdan oraz czterech przedstawicieli z poszczególnych grup szkoleniowych.

Zadaniem Rady była współpraca z kierownictwem obozu, organizacja życia zawodników, oraz sprawy dyscyplinarne.

S p r a w y d y s c y p l i n a r n e, w związku z niewłaściwym zachowaniem się /przekroczenia regulaminu obozu/ usunięto z obozu następujących zawodników: Dolińskiego, Świderskiego i Grabowskiego. Poza tym wszystkich uczestników obozu cechowała koleżeńskość i obowiązkowość, oraz wysokie zdyscyplinowanie sportowe.

WSPÓŁPRACA TRENERÓW KOORDYNATORÓW - i instruktorów układała się dobrze w realizacji zadań szkoleniowych i wychowawczych, dzięki czemu utworzył się pełnowartościowy kolektyw szkoleniowy. W dalszej części sprawozdania załącza się szczegółowe indywidualne sprawozdania z poszczególnych grup szkoleniowych wraz ze szczegółowymi wnioskami.

W n i o s k i

z obozów i zawodów przeprowadzonych w lipcu 1961 roku.

1. Kontynuować szkolenie młodzieży zgodnie z długofalowym planem szkolenia.
2. Opracować wytyczne do programów szkolenia uwzględniając zmiany przepisów walki.
3. Opracowywać stopniowe ćwiczenia metodyczne do nauczania techniki w celu zwiększenia precyzji wykonywanych elementów i ułatwienia nauczania.
4. Zabezpieczyć organizacyjnie okres przygotowań zawodników bezpośrednio przed obozem, zwiększyć dyscyplinę szkolenia w ośrodkach i klubach, opracować kontrolne sprawdziany na początek obozu.
5. Wprowadzić do każdego programu obozu 50% szkolenia /walk/ na powietrzu w celu przygotowania zawodników do ewentualnego startu na otwartym obiekcie.
6. Sprawdzić korelacje wyników badań psychologicznych i wyników sportowych, ewentualnie dalej realizować lub rozszerzać rozpoczęte badania i sprawdziany w porozumieniu z I.N.K.F.
7. Opracować jednolite sprawdziany techniczne i sprawnościowe dla wszystkich grup wiekowych i przeprowadzać je na wszystkich obozach.
8. W szkoleniu cech zwrócić szczególną uwagę na rozwój szybkości

i siły młodych zawodników, prowadząc w klubach i ośrodkach specjalne treningi o akcencie siłowym i szybkościowym.

9. Rozszerzyć zakres pracy wychowawczej i k.o. na obozach organizowanych przez kluby i ośrodki.

10. Zwiększyć ilość zawodów Międzynarodowych organizowanych przez kluby i Okręgi /Ośrodki/ dla kadry młodzieżowej /kosztem imprez seniorów/.

10.a Kontynuować organizacje turniejów międzynarodowych dla młodzieży, zwłaszcza w kraju, umożliwiając przez to start większej ilości zawodników.

11. Stworzyć lepsze warunki szkoleniowe zawodnikom kadry młodzieżowej otaczając ich wszechstronną opieką Klubów i Ośrodków.

12. W celu zabezpieczenia intensyfikacji pracy szkoleniowej, utrzymywania dyscypliny i łatwiejszej organizacji - przeprowadzać obozy w małych grupach szkoleniowych.

13. Organizować obozy dla jednolitych grup wiekowych, nie dopuszczając do dużej rozpiętości wieku uczestników /nie grupować razem juniorów, seniorów i młodzików/.

14. Uwzględniając rozwój fizyczny młodych zawodników, przesunąć ich do wyższych kategorii wagowych, zabraniając „zbijania wagi".

15. Nie organizować obozów centralnych dla młodzików /szkolenie ich musi odbywać się w klubach/.

16. Powoływać uczestników obozu na wszystkich szczeblach /OZZ, PZZ, Ośrodek, Pion/ na podstawie ich poziomu sportowego i możliwości rozwojowych.

17. Szkolić zawodników wag cięższych szczególnie w stylu wolnym pomimo ich niższego poziomu w celu zabezpieczenia pełnej reprezentacji.

18. Zwiększyć w programach obozów ilość godzin teorii sportu/ w oparciu o długofalowy plan szkolenia dla uniknięcia przypadkowości w wykładach/.

19. Do kierowania zawodnikami na zawodach krajowych typować tylko jednego trenera ograniczając kierowanie do koniecznych sytuacji.

20. Ściśle przestrzegać terminowego powiadamiania przez organi-

zatora /z potwierdzeniem udziału przez Klub/ i przyjazdu uczestników na obóz, wyciągając sankcje dyscyplinarne w stosunku do winnych opóźnień.

21. Zabezpieczyć obozy w odpowiednią ilość mat plastikowych umożliwiających szkolenie na powietrzu.

Opracował: V-ce Prezes Sportowy P.Z.Z.

/-/ Zygmunt Grzeszczak

SPRAWOZDANIE Z OBOZU KONDYCYJNO - SZKOLENIOWEGO GRUPY MŁODZIEŻOWEJ - STYL KLASYCZNY PRZED MIĘDZYNARODOWYM TURNIEJEM W JUGOSŁAWII OD DNIA 1-18 LIPCA 1961 r. W OŚRODKU PRZYGOTOWAŃ OLIMPIJSKICH GDAŃSK - OLIWA

Stan grupy szkoleniowej: 21 zawodników i czterech kadry trenersko-instruktorskiej.

Cel obozu. Celem obozu było przygotowanie zawodników do MIĘDZYNARODOWEGO TURNIEJU MŁODZIEŻOWEGO w stylu klasycznym w Jugosławii, pod względem wytrzymałościowym, technicznym, siłowym i taktycznym.

S p r a w y   o r g a n i z a c y j n e

Kadra trenersko - instruktorska

1. Majewicz Jan - trener koordynator
2. Schnajder Zdzisław - instruktor
3. Dubicki Bolesław - instruktor
4. Wesołowski Henryk - instruktor

Uczestnicy obozu

1. Napierała Stefan	waga musza	WKS	„Flota"
2. Pilarczyk Michał	" "		„Rokita"
3. Sędzicki Jerzy	" "		„Energetyk"
1. Łata Tadeusz	waga kogucia	WKS	„Flota"
2. Rubin Jerzy	" "		„Polonia"
3. Wanat Józef	" "	KS	„Unia-Swarzędz"
4. Bujak Tadeusz	" "		„Pafawag"
1. Weideman Józef	" piórkowa	KS	„Orzeł"
2. Wróblewski Stanisław	" "	WKS	„Gwardia"
1. Adamaszek Jan	" Lekka	RKS	„Siła"
2. Pawleta Zygmunt	" "	WKS	„Flota"
1. Grzywiński Jerzy	" półśrednia	WKS	„Flota"
2. Włodarczyk Janusz	" "	WKS	„Gwardia"
3. Pauliński Lech	" "		„Sulmierczyk"

1. Trojan Stanisław	waga	średnia	WKS	„Flota"
2. Grabowski Piotr	"	"		„Energetyk"
3. Antkowiak Stanisław	"	"		„Unia" Swarzędz
4. Radonski Jerzy	"	"		Ł.K.S.
1. Pluta Jan	"	półciężka	WKS	„Gwardia"
2. Czubryj Tadeusz	"	"		„Warta"
1. Broda Bogdan	"	ciężka	KS	„Energetyk"

Szkolenie grupy przed Jugosławią odbywało się zgodnie z opracowanym programem szkoleniowym i przedstawiało się następująco: teoria - 17 godzin, praktyka - 47 godzin, sporty uzupełniające - 45 godzin. Razem - 109 godzin.

T e m a t y k a   t e o r i i

1. Higiena i pierwsza pomoc, samokontrola i profilaktyka urazowości - 2 godziny.
2. Zasady treningu i technika zapaśnicza - 2 godziny.
3. Różne siły działające przy różnych chwytach w stójce i parterze /demonstracja/ - 8 godzin.
4. Taktyka prowadzenia walki. Podać sposoby wybitnych zawodników - 2 godziny.
5. Ekonomiczne wykorzystanie energii w walce - 2 godziny.
6. Pogadanka na temat: czołówka światowa po mistrzostwach olimpijskich i Mistrzostwach Świata w Yokohamie.

O r g a n i z a c j a   z a j ę ć - Zajęcia z taktyki były prowadzone zgodnie z programem.

W godzinach od 7 - 7,30 rozruch poranny w terenie.

Od 9 - 10 teoria

od 11 - 13 praktyka: zajęcia specjalistyczne bądź sporty uzupełniające jak gry i zabawy, sztafety, atletyka w terenie i trening siłowy.

od 17 - 19 jak wyżej. Zajęcia praktyczne odbywały się 2 razy dziennie, w sumie 4 godziny.

W soboty prowadzono sporty uzupełniające w godzinach od 11-13, atletyka w terenie z różnym natężeniem i dozowaniem. Od godziny 17 - 19 obowiązkowa saunna i masaż w celu usunięcia produktów zmęczenia z organizmu.

Wszystkie zajęcia teoretyczne i praktyczne oraz rozrywki kulturalno-oświatowe odbywały się zgodnie z programem szkoleniowym. Szkolenie obozowe trwało 14 dni - zostało skrócone w związku z wcześniejszym wyjazdem ekipy. Natężenia treningowego nie wytrzymali następujący zawodnicy /brak pracy w klubie/ Weideman Józef, Broda Bogdan, Sędzicki Jerzy, Pilarczyk Michał, Bujak Tadeusz, Pluta Jan, Grzywiński Jerzy, Pawleta Zygmunt, Grabowski Piotr i Rubin Jerzy. Pozostali zawodnicy byli lepiej przygotowani i łatwo znieśli dużą intensywność treningów na obozie, a mianowicie: Adamaszek Jan, Łata Tadeusz, Trojnar Stanisław, Napierała Stefan, Antkowiak Stanisław i Wanat Józef.
W czwartym dniu obozu przeprowadzono sprawdzian według niżej podanej tabeli z poszczególnych elementów techniki, siły i szybkości /Tabela nr 1/.
Dnia 17 lipca 1961 roku w celu podsumowania wyników dwutygodniowej pracy przeprowadzono drugi sprawdzian jak wyżej. Dnia 3 lipca przeprowadzono eliminacje we wszystkich kategoriach wagowych /systemem każdy z każdym/. Po eliminacjach zostali wyłonieni zawodnicy do reprezentacji na Turniej w Jugosławii, byli nimi: Napierała Stefan, Łata Tadeusz, Weideman Józef, Adamaszek Jan, Grzywiński Jerzy, Trojnar Stanisław, Pluta Jan i Broda Bogdan.

Po naradzie z trenerami koordynatorami grup Dobrowolskim Stanisławem, Dmowskim Zygmuntem, Grotkowskim Józefem przy różnicy zdań odpowiedzialny za grupę Majewicz Jan ostatecznie zadecydował, że na Turniej pojedzie Grzywiński Jerzy, zamiast Włodarczyka Janusza, Grzywiński ma większą ilość startów,rutynę i bojowość, które decydują ostatecznie na Turnieju.
W procesie szkolenia przerobione zostały nowe elementy techniki i taktyki walki w stójce i parterze.

W pozycji stojącej przerobiono suples i półsuples przedni, z opanowaniem ręki prawej i lewej w różnych wersjach i w różnych wariantach, opanowanie w przedni pas z kombinacją do „biodra" oraz niektóre założenia taktyczne walki na skraju maty w stójce i parterze.

P a r t e r : wynoszenie z różnych pozycji, z parteru wysokiego i niskiego do suplesu pełnego i półsuplesu z kombinacją do odwrotnego pasa i wózków. Wykonanie wywrotki w obie strony, półsuplesu i i suplesu pełnego w trzech wariantach.

W y j ś c i e z p a r t e r u: a/ wyjścia z wózka, b/ wyjścia z odwrotnego pasa i c/ wyjścia z wynoszenia.

O b r o n a przed odwrotnym pasem i suplesem /w parterze/ i blok ręki przeciwnika w stójce.

K o n t r y w różnych wersjach i wariantach z opanowaniem rąk.

Ze względu na cel obozu /przygotowania do Turnieju/ nie przerobiono całego materiału w zakresie techniki. Doskonalono przedewszystkim własną technikę i taktykę zawodników. Dało się zauważyć, że zawodnicy chętnie przerabiają nowe elementy techniki, lecz mają trudności w opanowaniu nowego stylu walki.

Bardzo dobrze opanowali nowe elementy techniki: Adamaszek Jan, Pauliński Lech, Wanat Józef, Weideman Józef, Łata Tadeusz, Trojnar Stanisław i Broda Bogdan. Natomiast słabiej przyswajali sobie zawodnicy Rubin Jerzy, Czubryj Tadeusz, Bujak Tadeusz, Sędzicki Jerzy, Pilarczyk Michał i Radonski Jerzy.
W toku szkolenia podzielono grupę „Jugosławii" na dwie podgrupy według umiejętności i sprawności zawodników. Do pierwszej grupy zaawansowanych zaliczono:

1. ADAMASZEK Jan
2. ŁATA Tadeusz
3. NAPIERAŁA Stefan
4. WEIDEMAN Józef
5. TROJNAR Stanisław
6. BRODA Bogdan
7. PLUTA Jan
8. WANAT Józef
9. SEDZICKI Jerzy
10. ANTKOWIAK Stanisław
11. GRABOWSKI Piotr
12. GRZYWINSKI Jerzy

Do drugiej grupy mniej zaawansowanych zaliczono:

1. PAWLETA Zygmunt
2. RUBIN Jerzy
3. BUJAK Tadeusz
4. WROBLEWSKI Stanisław
5. WŁODARCZYK Janusz
6. PAULINSKI Lech
7. CZUBRYJ Tadeusz
8. RADONSKI Jerzy
9. PILARCZYK Michał

Wymienieni wyżej zawodnicy z pierwszej i drugiej grupy zasługują w pełni na opiekę ze strony macierzystych klubów, okręgów i P.Z.Z., należy więc zapewnić im odpowiednie warunki treningowe i materialne.

U w a g i   o g ó l n e

Zawodnicy nasi są słabo wyszkoleni taktycznie i technicznie. Mają stary styl walki w pozycji stojącej /niska stójka, która nie pozwala na wykorzystanie maksymalnych możliwości w przygotowaniu ataku/. Brak agresywności i bojowości w walce. Zbyt łatwo pozwalają narzucić sobie styl walki przeciwnika. W pozycji stojącej stosują zbyt mały repertuar chwytów. Taktycznie źle rozgrywają walki np. mając wypracowany jeden punkt przewagi nie potrafią utrzymać go do końca walki, wdając się w chaotyczne i nieprzemyślane ataki. Wpadają przy tym na chwyty przeciwnika.

W parterze są jednostronni, wykonując tylko wózek.
Taki jest stan techniki i taktyki w/w zawodników. Wobec czego, aby zniwelować braki i niedociągnięcia odnośnie techniki i taktyki zawodników zaleca się w macierzystych klubach zwrócenie szczególnej uwagi na opanowanie nowych elementów techniki i taktyki.

Opracowali:

/-/ Jan Majewicz

/-/ Bolesław Dubicki

SPRAWDZIAN Nr I

z następujących elementów: siły, techniki, techniki rzutów manekinem i workiem na czas oraz przeróbka określonych elementów technicznych ze stójki, biodra w różnych wersjach i wywrotki z kombinacją, szybkość

Lp.	Nazwiko i imię	Dźwig. maks. cięż. na klat.	Biodra na czas		Rzuty workiem suplesy na most		Ocena techn. bioder z komb.	Ocena wywrotek z góry	Szybkość /100 m/
			30 sek	60 sek	30 sek	60 sek			
1.	Napierała Stefan	60 kg	9	14	11	17	4 -	3 +	13,06
2.	Pilarczyk Michał	55 kg	7	13	9	15	2	3	15,04
3.	Sędzicki Jerzy	55 kg	8	17	9	16	3 -	3 -	14,00
4.	Łata Tadeusz	85 kg	9	16	10	20	3 +	3 +	14,04
5.	Rubin Jerzy	85 kg	6	11	10	17	3	3 -	14,06
6.	Wanat Józef	75 kg	8	14	13	19	3	3	13,00
7.	Bujak Tadeusz	75 kg	7	13	9	18	2	3	14,00
8.	Weideman Józef	70 kg	9	15	12	20	2	3	14,00
9.	Wróblewski Stanisław	70 kg	8	15	11	19	3	3 -	14,00
10.	Pawleta Zygmunt	67 kg	9	17	12	19	3	3 -	16,00
11.	Adamaszek Jan	80 kg	6	13	9	16	3 +	4 -	14,00
12.	Grzywiński Jerzy	85 kg	7	12	12	19	3 -	3	13,04
13.	Włodarczyk Janusz	90 kg	7	14	9	17	3	3 -	14,07
14.	Pauliński Lech	85 kg	7	15	8	14	3 -	3 -	13,02
15.	Trojnar Stanisław	80 kg	8	14	8	15	3 +	3	14,04
16.	Grabowski Piotr	75 kg	6	11	8	13	3	3 -	14,05
17.	Antkowiak Stanisław	95 kg	6	12	9	17	3	3 -	13,09
18.	Radoński Jerzy	90 kg	7	13	8	15	3	3 -	14,05
19.	Pluta Jan	85 kg	6	11	7	16	3 +	3 -	14,09
20.	Czubryj Jerzy	110 kg	8	16	8	15	3 -	3 -	14,03
21.	Broda Bogdan	90 kg	6	11	7	13	3	3 -	15,05

SPRAWDZIAN Nr II

z następujących elementów techniki, siły techniki i rzutów manekinem i workiem na czas oraz szybkościowe 100 metr.

Lp.	Nazwisko i imię	Dźwig. maks. ciężk. na klat.	Biodra na czas		Rzuty workiem suplesy na most		Ocena techniki bioder z komb.	Ocena wywrotek z góry	Szybkość /100 m/
			30 sek	60 sek	30 sek	60 sek			
1.	Napierała Stefan	65	10	20	13	23	4	3 +	13,00
2.	Pilarczyk Michał	60	9	19	11	21	3	3	14,00
3.	Sędzicki Jerzy	60	10	20	11	21	3	3	13,07
4.	Łata Tadeusz	87	10	22	12	24	4	4	13,09
5.	Rubin Jerzy	82	8	19	12	20	3	3	13,08
6.	Wanat Józef	80	10	18	15	22	3	3	12,09
7.	Bujak Tadeusz	80	10	20	11	21	3	3 -	13,08
8.	Weideman Józef	75	10	19	13	23	3	3	13,09
9.	Wróblewski Stanisław	75	10	19	13	22	3	3 -	13,06
10.	Pawleta Zygmunt	70	10	19	13	21	3	3	14,07
11.	Adamaszek Jan	85	10	19	11	23	3 +	3 +	13,08
12.	Grzywiński Jerzy	90	9	18	14	22	3	3	12,08
13.	Włodarczyk Janusz	95	11	18	12	21	3	3	14,00
14.	Pauliński Lech	90	11	19	12	21	3	3	13,00
15.	Trojnar Stanisław	85	11	20	8	22	4	4 -	14,00
16.	Grabowski Piotr	80	9	18	11	19	3	3 +	14,00
17.	Antkowiak Stanisław	100	9	18	11	21	3	3 -	13,00
18.	Radoński Jerzy	95	9	18	11	19	3	3 -	14,02
19.	Pluta Jan	90	9	18	11	20	3	3 +	14,02
20.	Czubryj Jerzy	120	9	18	10	19	3	3 -	14,00
21.	Broda Bogdan	95	10	19	11	20	3	3	15,00

S P R A W O Z D A N I E

Z MIĘDZYNARODOWEGO TURNIEJU ZAPAŚNICZEGO W JUGOSŁAWII W MIEJSCOWOŚCI SUBOTLICA W STYLU KLASYCZNYM - MŁODZIEŻOWCY URODZENI W 1939r. I MŁODSI. W DNIACH 22 - 23. VII. 1961 r.

W Międzynarodowym Indywidualnym Młodzieżowym Turnieju Zapaśniczym w stylu klasycznym oprócz Polski udział brały trzy zespoły zapaśnicze a mianowicie: Węgrzy, Rumuni, Jugosłowianie. Indywidualny Turniej odbywał się na powietrzu na jednej macie.
Zawodnicy polscy wylosowali następujących zawodników:

Waga musza

1. NAPIERAŁA Stefan : RODI INSTVAN - Węgry, przegrał w ostatnich minutach na łopatki NAPIERAŁA.
2. NAPIERAŁA Stefan : MARINKOVIC BOSKO - Jugosławia - remis.

Waga kogucia

1. ŁATA TADEUSZ : VARGA JONESCU - Węgry - przegrał na punkty Łata.
2. ŁATA TADEUSZ : KRIZANEN FERENC-Jugosławia, po bardzo wyrównanej i dobrej walce wygrał jednogłośnie na punkty Łata Tadeusz, zajmując w ostatecznej klasyfikacji II miejsce.

Waga piórkowa

1. WEIDEMAN JOZEF : GEANTE ALEKSANDRI-Rumunia, minimalnie przegrał na punkty Weideman.
2. WEIDEMAN JOZEF : RUDAKOVIC MINTON-Jugosławia-remis. Weideman w ostatecznej punktacji zajął III miejsce .

Waga lekka

1. ADAMASZEK JAN : POPESCU SIMON-Rumunia-wygrał na punkty Adamaszek
2. ADAMASZEK JAN : KOVAC SONDEREN-Jugosławia-wygrał na pkt. Adamaszek
3. ADAMASZEK JAN : GERSON ENDRE-Węgry-wygrał na pkt.Adamaszek, zajmując w ostatecznej klasyfikacji I miejsce w Turnieju.

Waga półśrednia

1. GRZYWINSKI JERZY : NEMEDI MIKLOS-Jugosławia,przegrał Grzywiński /2:1/

2. GRZYWINSKI JERZY : TAMPA ALEKSANDER-Rumunia, przegrał Grzywiński /2:1/ w ostatecznej punktacji Turnieju zajął IV miejsce.

Waga średnia

1. TROJNAR STANISŁAW : POPESCU JAN-Rumunia, wygrał na punkty Trojnar.
2. TROJNAR STANISŁAW : BARTUS STEPAN-Jugosławia, wygrał na punkty Trojnar
3. TROJNAR STANISŁAW : KOVACS SANDOR-Węgry, przegrał minimalnie Trojnar /2:1/ w ostatecznej klasyfikacji Trojnar zajął II miejsce.

Waga półciężka

1. PLUTA JAN : PAWELE NICOLAS-Rumunia, przegrał/2:1/ Pluta na punkty.
2. PLUTA JAN : PIUTERE ISTVAN-Węgry, przegrał jednogłośnie Pluta, zajmując w ostatecznej klasyfikacji IV miejsce.

Waga ciężka

1. BRODA BOGDAN : TERECIKE JOSEF-Jugosławia, wygrał jednogłośnie na punkty Broda.
2. BRODA BOGDAN : MARTINESCU NICOLAS-Rumunia, przegrał 2:1 Broda. W ostatecznej klasyfikacji Broda zajął III miejsce.

Drużynowo zespół polski uplasował się na III miejscu przed Jugosławią. I miejsce zespołowo zajęli Węgrzy - zajmując 4 pierwsze miejsca,

II miejsce zespołowo zajęła Rumunia
III miejsce zespołowo zajęła Polska
IV miejsce zespołowo zajęła Jugosławia

Indywidualnie nasi zawodnicy zajęli następujące miejsca:

Waga	musza	-	Napierała Stefan	IV miejsce
"	kogucia	-	Łata Tadeusz	II miejsce
"	piórkowa	-	Weideman Józef	III miejsce
"	lekka	-	Adamaszek Jan	I miejsce

Waga	półśrednia	- Grzywiński Jerzy	IV miejsce
"	średnia	- Trojnar Stanisław	II miejsce
"	półciężka	- Pluta Jan	IV miejsce
"	ciężka	- Broda Bogdan	III miejsce

Za najlepszego zawodnika Turnieju uznano ADAMASZKA Jana - Polska. Drużyna polska w czasie walk wykazała równorzędną formę w stosunku do swoich przeciwników, ustępując jedynie bardziej rutynowanym Węgrom i Rumunom. Natomiast pod względem wytrzymałościowym, technicznym i siłowym byli przygotowani nieźle.

Zespół w czasie przebywania za granicą nie nastręczał trudności w prowadzeniu, lecz był zespołem o wysokiej dyscyplinie sportowej i moralnej. Wszystkie polecenia kierownictwa były wykonywane chętnie. Należy nadmienić, że uczestniczący w Turnieju zespół Polski z wyjątkiem Adamaszka Jana miał najmniej startów międzynarodowych.
Poziom Turnieju był bardzo wysoki gdyż między innymi startowali w nim v-ce mistrz świata Varga, Kosma i inni.
Najlepiej z drużyny Polskiej spisali się:

1. ADAMASZEK Jan
2. TROJNAR Stanisław
3. ŁATA Tadeusz
4. BRODA Bogdan

Słabiej natomiast niż przewidywano wypadli:

1. PLUTA Jan
2. GRZYWINSKI Jerzy
3. NAPIERAŁA Stefan
4. WEIDEMAN Józef

W N I O S K I

Wprowadzić do kalendarza krajowe turnieje młodzieżowe umożliwiające odpowiednie sprawdziany i mobilizujące do pracy grupy młodzieżowe.

Opracował:

/-/ Jan Majewicz

SPRAWOZDANIE Z OBOZU PRZYGOTOWAWCZEGO PRZED SPOTKANIEM JUNIORÓW POLSKA - NIEMIECKA REPUBLIKA DEMOKRATYCZNA

Termin obozu - 1-22 lipca 1961 r. Oliwa.

Uczestnicy i kadra w załączeniu

Cel obozu: przygotowanie uczestników obozu do międzypaństwowego spotkania z juniorami Niemieckiej Republiki Demokratycznej przez doskonalenie możliwości fizycznych, umiejętności technicznych i taktycznych zawodników.

Założenia programowe:

1. Nauka techniki i taktyki	10 godzin	technika
	14 godzin	sparingi/taktyka i technika/
	2 godziny	eliminacje
2. Szkolenie cech:	1 godzina	siła
	11 godzin	zwinność/akrobatyka i gry/ szybkość /w „szkoleniu" techniki i grach/
	14 godzin	- wytrzymałość/rozruchy, przełaje, zabawy/
	4 godziny	- ogólnorozwojowe

I. Uwagi odnośnie realizacji programu

Należy stwierdzić, że program obozu ułożony był logicznie i słusznie - pełna jego realizacja winna przynieść duży wzrost formy sportowej i umiejętności technicznych i taktycznych zawodników. Na podstawie obserwacji stwierdzono, że obciążenie treningiem na macie /walki i nauka techniki/ było zbyt duże w okresie początkowym /brak przygotowania w klubach/, w związku z tym natężenie zajęć w pierwszym tygodniu obniżono. Trening siłowy przeprowadzono w większym wymiarze godzin / 4 godziny/ w formie zajęć na sztandze /z aspektem zdobywania norm na III Kółko Olimpijskie/.

Program zakresu gier sportowych nie został zrealizowany ze względu na brak obiektów. Zamiast 10 godzin przeprowadzono 6 godzin, a zastępczo /4 godz./ zużyto na zajęcia w terenie

o charakterze biegowego treningu interwałowego i zabaw biegowych.

Realizacja programu w zakresie zajęć na macie nie nastręczała w tej grupie żadnych trudności.

Szkolenie techniki Omawiając szkolenie techniki należy określić umiejętności, jakie reprezentowali poszczególni uczestnicy, aby znaleźć wspólny punkt wyjściowy dla szkolenia na obozie.

S t ó j k a

1. Wywrotka - umiała średnio całość uczestników
2. Suplesy przednie za ręce - nie umie nikt
3. Suplesy uchwytem w pas - nie umiało 50% uczestników
4. Biodro nowoczesne w miejscu lub z zakrokiem nie umiał nikt /wykonywali wszyscy z przekrokiem, lub bez podejścia biodrami/
5. Powalenia osadzeniem - umiało 20% uczestników
6. Sprowadzenia uchwytem w pas, lub szarpnięciem za rękę umiało 20% uczestników

P a r t e r:

1. Wózki - 40% uczestników wykonywało poprawnie
2. Wózki na 3 punkty - wykonywał 1 zawodnik
3. Wyjścia z parteru - wykonywało 20% uczestników
4. Chwyty z uniesienia i pół uniesienia/suplesy i odwrotne pasy/ - nie wykonywał nikt
5. Odwrotny pas dźwigniowy - umiało 30% uczestników
6. Znajomość chwytów na rękach -/półnelsony,hamerloki/ - bardzo słaba
7. Znajomość obron - bardzo słaba.

Technika jest katastrofalnie zła. Trenerzy nie zwracają uwagi na szczegóły, nauczają jedynie chwytów w ogólnym zarysie. Chwyty przez tą są błędne i nieskuteczne. Tak prosty chwyt jak półnelson wszyscy zawodnicy wykonywali wadliwie. Elementy techniki podstawowej: mostowanie praca biodrami przy przerzutach /tak zwane wybicie/ są zupełnie zaniedbane.

Ogólny rozwój i sprawność ruchowa zawodników bardzo mała. Występuje typowy brak treningu ogólnorozwojowego. Zawodnicy są „niewybiegani", skoczność słaba, dynamika bardzo mała. Zupełny brak orientacji

przestrzennej w powietrzu. Elementy akrobatyczne mało znane, lub wykonywane wadliwie /np. przerzut na ugięte ramiona/.

Rezultaty szkolenia

Po sprawdzianie należy stwierdzić, że na obozie pokazano prawidłowe elementy akrobatyczne /do dalszego opanowania i doskonalenia w klubach/. Stwierdza się wyraźny przyrost siły, wytrzymałości, szybkości i sprawności ruchowej - z zaleceniem dalszego doskonalenia tych cech w treningach klubowych. Stwierdza się wzrost umiejętności technicznych. Na obozie nauczono następujących elementów technicznych:

Stójka 1. biodro z zakrokiem. 2. suples przedni uchwytem w pas. 3. suples „białoruski". 4. „Posadka". 5. Sprowadzenie do parteru z pracą nóg - a/ uchwytem za rękę - b/ obchwytem za tułów.

Parter 1. Wyjście z parteru. 2. Wózek zwykły i na „trzech punktach" 3. Wynoszenie do suplesu bocznego z „rozciąganym" wyjmowaniem nogi. 4. Kombinacje wynoszenia na odwrotny pas z załamywaniem w przód i przechwytami za ręce. Do elementów tych dodano odpowiednio rozpracowane podejścia i łączenie ich w kompleksy.

Aby zawodnicy w pełni opanowali podane elementy i nie zapomnieli ich natychmiast po powrocie do klubu, należy dalej konsekwentnie wymagać od zawodników dalszego doskonalenia podanej wyżej techniki.

Na obozie nie uczono dźwigania do odwrotnego pasa i suplesu przedniego za ręce - zaleca się nauczanie tych podstawowych elementów technicznych w klubach.

Rezultaty szkolenia najlepiej ilustrują załączone wyniki sprawdzianów /tabela/.

Ćwiczenia akrobatyczne /przerzut w przód i w tył na rękach, mostowanie, wychwyty z karku i tp./, oraz dźwiganie ciężarów na pierś będzie tematem sprawdzianów przeprowadzonych w klubach w najbliższym okresie /IX, X, XI - 1961 r./

Na podstawie załączonych sprawdzianów, oceny postępu technicznego i obserwacji grupy stwierdza się, że cała grupa nadaje się

w zasadzie do dalszego szkolenia. Grupa pracowała chętnie i bardzo intensywnie, a dalszy wzrost sportowy uczestników obozu zależy od ich pracy w klubie i ambicji.

Uwagi o zawodnikach

1. MIECZNIK Bogdan - zawodnik o średnim zaawansowaniu technicznym. Bardzo zdolny ruchowo o dobrej koordynacji. Przejawiający cechy bojowości i twardości w walce. Odważny. Mało pilny. Bardzo dobre warunki fizyczne, bardzo żywy i dynamiczny.

   Braki techniczne: Robi wózek tylko w jedną stronę, źle się broni przed wynoszeniem /słaba praca ciałem/. Nadaje się do szkolenia.

2. DUDEK Jerzy - Zawodnik zdolny o dużej inteligencji, pilny i chętnie uczący się. Ambitny i odważny, stopień zaawansowania technicznego średni. Za mało sprawny ruchowo.

3. KURZAWA Czesław - Zawodnik o dużej bojowości, wytrzymałości i ambicji. Technicznie i ruchowo bardzo słaby. Pracowity. Chętny do pracy - do dalszego szkolenia - dobry.

4. KUKUŁA Jan - Zawodnik o dużej bojowości i ambicji. Technicznie mało zaawansowany. Mało sprawny ruchowo. Pilny. Nadaje się do dalszego szkolenia.

5. SEKUŁA Jerzy - Zawodnik o średnich warunkach fizycznych, ale bardzo bojowy i wytrzymały. Dość sprawny ruchowo/szybki i dynamiczny/. O średnim zaawansowaniu technicznym. Nadaje się do dalszego szkolenia.

6. SOBCZAK Zenon - Zawodnik inteligentny, ale mało pilny. O średnim zaawansowaniu technicznym, szybki i sprawny, dynamiczny. Nadaje się do dalszego szkolenia.

7. GODYN Tadeusz - Zawodnik inteligentny, dość pilny. Bojowy, wytrzymały i odważny. Mało sprawny ruchowo. Za słabe warunki fizyczne, ale dobre zaawansowanie techniczne. Nadaje się do dalszego szkolenia.

8. BIELEN Alfred - Zawodnik po świeżej kontuzji, posiadający uraz psychiczny objawiający się lękiem przed wykonywaniem wszelkich ćwiczeń. W związku z tym brak konkretnej oceny. Po wyleczeniu kontuzji nadaje się do dalszego szkolenia.

9. KAMINSKI Włodzimierz - Zawodnik inteligentny i bardzo pilny, o dużej inwencji własnej. Bojowy, ambitny i sprawny. Technicznie zaawansowany dobrze. Nadaje się do dalszego szkolenia.

10. KACZMARCZYK Krystian - Zawodnik jednostronny technicznie /tylko kontry/. Słaby fizycznie. Nie przejawiający chęci do pracy, mało sprawny. Dopóki nie zmieni swojego stosunku do pracy nad sobą nie powoływać na obozy.

11. SIPA Bogdan - Zawodnik o bardzo dobrym refleksie, słabym zaawansowaniu technicznym. O dobrych warunkach fizycznych. Chętnie uczy się, pilny i inteligentny. Nadaje się do dalszego szkolenia.

12. STRUZIK Jan - Zawodnik słaby technicznie, ale ambitny i bojowy, pilny i pracowity. Dynamiczny i szybki, silny fizycznie, ale mało sprawny. Nadaje się do dalszego szkolenia.

13. TOMECKI Edward - Zawodnik inteligentny, technicznie mało zaawansowany. Pilny i pracowity. Bojowy i zawzięty, ale mało sprawny, ruchowo, trudno przyjmuje nowe elementy. Nadaje się do dalszego szkolenia.

14. GWÓŹDZ Waldemar - Zawodnik słaby technicznie. Mało dynamiczny. Pracowity i chętny, zawzięty i ambitny w walce. Bardzo mała sprawność ruchowa, ale silny fizycznie i ma duże możliwości rozwojowe. Nadaje się do dalszego szkolenia.

15. KUBICKI Grzegorz - Zawodnik dość szybko przyswajający sobie nowe elementy techniczne. Odważny i dość bojowy, ale słaby fizycznie. Nadaje się do dalszego szkolenia.

16. KWIECINSKI Czesław - Zawodnik zdolny, bardzo bojowy i wytrzymały. Szybko uczący się, bardzo pracowity i bardzo silny fizycznie. Zupełnie jeszcze surowy technicznie. Nadaje się do dalszego szkolenia.

17. KARCZEWSKI Zygmunt - Zawodnik inteligentny o dobrym zaawansowaniu technicznym, jednak zbyt miękki i nie przejawiający bojowość w walce. Dość szybki, ale mało sprawny ruchowo. Słaby fizycznie. Nadaje się do dalszego szkolenia.

18. KISIEL Wiaczesław - Zawodnik bardzo słaby technicznie. Silny i dość bojowy. Niesprawny, wolny, ale pracowity i chętny. Brak ogólnorozwojówki.

S P R A W D Z I A N Y

Lp.	Nazwiko i imię	Klub	Miasto	trener	waga	rok urodz.	na pocz. 100 mtr	na końcu 100 mtr	ciężary na pocz.	ciężary końcu	lina wspinanie na czas/sek	uginanie RR na poręczy/w podporze/	podciąganie RR na drążku/ w zwisie	biodro manekin pocz	biodro manekin koniec	Suples pocz.	Suples koniec	Przed obozem wywrotka	Przed obozem biodro	Po obozie wózek	Po obozie biodro
1.	Dudek Jerzy	Lotnik	Wrocław	Rejniak	45	1946	15,8	14,5	45	45	10,3	6	6	6/12	6/12	7/11	7/11	3	3	4	4
2.	Miecznik Bogdan	Energ.	Poznań	Mąka	66	1946	13,6	13,8	50	55	9,0	12	10	6/12	6/12	7/11	7/12	3	4	4	4
3.	Kukuła Jan	Moj	Katowice	Gołaś	49	1943	14,3	14,3	50	55	9,4	12	10	6/12	7/13	7/14	7/14	2	3	4	3
4.	Godyń Tadeusz	Górn.	Dąb.Gór.	Maruszewski	57	1944	14,4	14,5	65	65	9,6	11	10	7/13	7/13	7/13	7/13	4	3	4	3+
5.	Sobczak Zenon	Unia	Szwarz.	Szneider	54	1943	13,6	13,2	65	65	5,8	20	14	7/13	7/14	8/14	8/14	4	3	4	4
6.	Sekuła Jerzy	Siła	Mysł.	Toboła	54	1944	13,8	13,8	55	65	10,0	10	8	-	7/13	-	8/14	3	2	4	3+
7.	Sipa Bogdan	Piotr	Piotr	Kieruszyn	66	1945	13,9	13,5	70	75	7,8	14	14	8/15	8/15	8/14	8/15	2	3	4-	3
8.	Kamiński Włodzimierz	Unia	Szwarz.	Szneider	62	1943	13,8	13,6	80	80	6,8	17	10	9/13	9/14	10/18	10/19	4	4	4+	4+
9.	Kaczmarczyk Krystian	Moj	Katowice	Gołaś	62	1943	14,4	13,6	65	65	11	9	8	6/12	7/13	8/12	8/13	4	4	4	3
10.	Strózik Jan	Garb.	Kraków	Bajorek	67	1943	13,7	13,7	75	75	8,5	11	10	8/15	8/16	9/15	9/17	3	2	3+	3+
11.	Bieleń Alfred	Gwiaz.	Bydgoszcz	Wieczorek	55	1943	14,4	14,1	55	-	8	16	12	6/11	-	6/12	-	3	3	2+	2
12.	Tomecki Edward	Moj	Katowice	Gołaś	71	1944	14,4	14,3	85	80	8,1	15	10	8/15	8/15	9/17	9/17	3	2	3+	3+
13.	Suwała Władysław	Lotnik	Wrocław	Rejniak	71	1943	13,7	13,4	75	75	9,9	10	8	8/13	8/13	8/14	8/15	2	3	4	4+
14.	Gwóźdź Waldemar	Górnik	Zabrze	-	79	1943	13,7	13,6	90	90	10,2	11	10	8/14	8/14	9/14	8/14	3	2	3+	3+
15.	Karczewski Zygmunt	Legia	Warszawa	Dubicki	83	1945	13,3	13,3	80	-	10,2	6	4	7/14	-	9/14	-	4	4	4	4
16.	Kwieciński Czesław	Piotr.	Piotr.	Kieruszyn	83	1943	13,5	13,5	110	110	6,5	14	15	7/13	7/13	9/14	9/15	3	4	4-	3
17.	Kisiel Wiaczesław	Budowl.	Olsztyn	Bartczak	74	1944	14,6	14,1	95	100	8,9	18	8	-	8/16	-	8/15	3	2	2+	2
18.	Baumgart Zbysław	Gwiazda	Bydgoszcz	Wieczorek	76	1943	14,1	14,0	85	-	8,0	13	9	8/15	-	9/15	-	3	3	2+	3-
19.	Kubicki Kazimierz	LZS Wizy	Poznań	Grządzielewski	70	1943	14,5	14,4	70	75	10,1	9	10	6/11	8/16	7/16	8/15	2	3-	4	3
20.	Kurzawa Czesław	Stal	Wrocław	Krysmalski	49	1944	15,2	14,5	55	55	9	8	10	6/10	6/13	5/8	7/12	2	3	2+	2

19. SUWAŁA Władysław - Zawodnik inteligentny o dobrym zaawansowaniu technicznym. Bojowy. Pracowity. Należy go wzmocnić fizycznie i usprawnić ruchowo. Brak refleksu i szybkiej decyzji. Nadaje się do dalszego szkolenia.

20. BAUMGART Zbysław - Zawodnik ambitny, bardzo bojowy i wytrzymały. Pracowity, dość szybko przyswaja sobie nowe elementy. Silny fizycznie ale mało sprawny. Nadaje się do dalszego szkolenia.

Kadra trenerska w składzie:

1. Dmowski Zygmunt - Kierownik wyszkolenia
2. Wojtasik Józef - Instruktor
3. Knitter Bernard - Instruktor
4. Koptoń Jan - Instruktor

pracowała bardzo usilnie, pracując z całą grupą i indywidualnie z zawodnikami. Stwierdza się, że kolektyw trenerski współpracował zgodnie, ofiarnie i efektywnie.
Zajęcia teoretyczne o tematyce sportowej i ogólnej odbywały się zgodnie z planem.

Opracowali:

/-/ Zygmunt Dmowski
/-/ Józef Wojtasik

SPRAWOZDANIE Z MIĘDZYPAŃSTWOWEGO SPOTKANIA JUNIORÓW W ZAPASACH P O L S K A - N.R.D. - STYL KLASYCZNY
27 - 31 lipca 1961 r.

Zawody odbywały się na terenie Niemieckiej Republiki Demokratycznej. Drużyna Polska w czasie od 27-31.VII.61 r. rozegrała dwa spotkania.

I spotkanie odbyło się dnia 28.VII.61 r. w miejscowości Lukenwalde. Mecz zakończył się zwycięstwem drużyny N.R.D. w stosunku 11 : 9.

II spotkanie rozegrano w dniu 30 lipca br. w miejscowości Tribbin. Spotkanie to mimo oddania przez drużynę Polską 2 punktów walkowerem, zakończyło się wysokim zwycięstwem naszej drużyny w stosunku 14 : 6.-

W pierwszym spotkaniu drużyny Polski i N.R.D. wystąpiły w następujących składach:

DRUŻYNY P O L S K A		DRUŻYNA N. R. D.
waga do 40 kg	v.o.	PLANERT
" " 43 "	DUDEK Jerzy	ADLER
" " 47 "	KUKUŁA Jan	MEBIUS
" " 52 "	BRATUS Jerzy	GRINDBIG
" " 57 "	GODYŃ Tadeusz	EBERLEIN
" " 62 "	KAMIŃSKI Włodzimierz	SCHMIDEL
" " 67 "	SUWAŁA Władysław	GEBHART
" " 73 "	TOMECKI Edward	RAMISCH
" " 79 "	GWÓŹDŹ Waldemar	ROFER
ponad 79 "	KWIECIŃSKI Czesław	CERMER
R e z e r w a		
62 kg	KACZMARCZYK Krystian	ROTHAR
ponad 79 kg	KARCZEWSKI Zygmunt	GRÖBL

Oddanie przez drużynę Polską walkowerem wagi do 40 kg było spowodowane tym, że zawodnicy przewidziani w tej wadze nie złożyli we właściwym terminie kompletnej dokumentacji paszportowej.

W pierwszym spotkaniu nasi zawodnicy uzyskali następujące wyniki:

DUDEK Jerzy - wygrał na łopatki w czasie 2,15. Dudek od początku walki narzucił swój styl, atakując ostro Niemca. W drugiej minucie walki zrobił przeprowadzenie do suplesu tylnego. Wykonał suples i położył przeciwnika na łopatki.

KUKUŁA Jan - wygrał swą walkę na punkty, w pkt.technicznych 4:1. Kukuła zrobił dwa sprowadzenia do parteru i jeden wózek za 2 pkt. Niemiec zrobił półsuples z uchwytem za głowę i rękę za co otrzymał 1 pkt.

BRATUS Jerzy - miał bardzo silnego i dobrego przeciwnika. Walka bezpunktowa. Remis.

GODYŃ Tadeusz - miał bardzo silnego i rutynowanego Niemca, który od trzech lat nie przegrał żadnego spotkania. Mimo, że stać go było na pokonanie swego przeciwnika, dał się zaskoczyć w pierwszych minutach walki. Niemiec wykonał sprowadzenie do parteru i wózek. Godyń nie mógł już odrobić straconych pkt. i walkę przegrał.

KAMIŃSKI Włodzimierz - wynik walki remisowy /bez pkt./

SUWAŁA Władysław - dał sobie narzucić styl walki przeciwnika. Był stremowany i bez inwencji. Przegrał jednogłośnie na pkt.

TOMECKI Edward - już w pierwszych minutach walki dał się zaskoczyć przeciwnikowi, który wykonał biodro, przytrzymując go w moście. Tomecki, po wyjściu z mostu do stójki próbuje atakować, jednak robi to nie umiejętnie i traci 1 pkt. Niemiec robi sprowadzenie do parteru. Walkę przegrywa na pkt.

GWÓŹDŹ Waldemar - walka remisowa /bez pkt./

KWIECIŃSKI Czesław - mimo, że jego przeciwnik jest bardzo silnie zbudowany i agresywnie idzie do przodu, Kwieciński nie daje sobie narzucić stylu walki i sam przechodzi do kontrataku. W 4 minucie Niemiec próbuje robić suples, Kwieciński umiejętnie kontruje i zwycięża na łopatki.

W dodatkowych walkach zarówno KACZMARCZYK jak i KARCZEWSKI wygrali wysoko na pkt.

W drugim meczu nasi zawodnicy odnieśli zdecydowane zwycięstwo.

D U D E K Jerzy - wygrał wysoko na pkt. Od początku do końca panując na macie.

K U K U Ł A Jan - w drugiej walce trafił na lepszego przeciwnika jak w pierwszym spotkaniu, jednak walkę wygrał, wykonując w parterze wózek /za 2 pkt./. Wygrana jednogłośna 2:0 w pkt. technicznych.

B R A T U S Jerzy - podobnie jak w pierwszym spotkaniu walkę zremisował. Był jednak zawodnikiem więcej atakującym i optycznie lepszym.

G O D Y Ń Tadeusz - w drugiej swojej walce walczy bardzo dobrze i rewanżuje się swojemu przeciwnikowi, wygrywając zdecydowanie na pkt. Jest to duży sukces tego zawodnika, gdyż jego przeciwnik to najlepszy zawodnik drużyny N.R.D. Godyń wykonał na swoim przeciwniku sprowadzenie, wózek i biodro.

K A M I Ń S K I Włodzimierz - Walka remisowa /bez pkt/. Bardziej agresywnym zawodnikiem w tej walce był Kamiński, jednak Niemiec skutecznie się bronił i udaremniał wszystkie ataki.

S U W A Ł A Władysław - Suwała tę walkę lepiej rozwiązał taktycznie jak pierwszą i nie pozwolił się zaskoczyć żywiołowym atakom Niemca. W parterze przymusowym Niemiec ciągnie wózek, który Suwała skontrował i położył przeciwnika na łopatki. Wygrał na łopatki w czasie 6,45.

T O M E C K I Edward - walkę swą zremisował /bez pkt./

G W Ó Ź D Ź Waldemar - w pierwszych minutach walki Gwóźdź zrobił sprowadzenie do parteru, za co otrzymał 1 pkt. W parterach przymusowych obaj zawodnicy nie zrobili nic. W ostatniej fazie walki Gwóźdź otrzymał ostrzeżenie za pasywność. Nie wytrzymał kondycyjnie. Walka remisowa.

K A R C Z E W S K I Zygmunt - wygrał walkę jednogłośnie na pkt. wykonując sprowadzenie do parteru, a następnie dwa wózki. Niemiec wykonał biodro za co otrzymał 2 pkt. Wynik walki 5:2 pkt. technicznych dla Karczewskiego.

K W I E C I Ń S K I Czesław - w dodatkowej walce pokonał Niemca wygrywając w 4 minucie na łopatki.

Drużyna Polska do zawodów z N.R.D. była przygotowana dobrze, czego najlepszym dowodem jest wysokie zwycięstwo w drugim spotkaniu, w którym nasi zawodnicy nie przegrali ani jednej walki.

Przyczyną przegrania pierwszego spotkania przez drużynę Polską było przede wszystkim to, że większość zawodników z drużyny to debiutanci, nie mający doświadczenia i rutyny potrzebnej w tak poważnym spotkaniu. Drugim niemniej ważnym czynnikiem było rozegranie tego spotkania na otwartym powietrzu, do czego nasi zawodnicy nie byli przygotowani /zła pogoda uniemożliwiała przeprowadzenie szparingów na powietrzu/. Trzecią przyczyną było oddanie dwu pkt. walkowerem również z powodów nieobecności trenera pracującego na obozie z drużyną juniorów.

W drugim spotkaniu drużyna nasza wzbogacona doświadczeniami z pierwszego meczu walczyła o wiele lepiej. Mimo, że Niemcy wystąpili prawie w identycznym składzie zmieniając tylko jednego zawodnika /wystawili lepszego/ w wadze do 47 kg - odnieśliśmy wysokie zwycięstwo w stosunku 14:6. W drużynie Polskiej nastąpiła zmiana tylko w wadze ponad 79 kg. Zamiast KWIECIŃSKIEGO Czesława walczył KARCZEWSKI Zygmunt. Zawodnicy nasi nie przegrali ani jednego pojedynku. Odnieśli 6 zwycięstw, 4 remisy i oddali 2 pkt. walkowerem.

Biorąc pod uwagę, że nasi przeciwnicy nie przegrali ostatnio ani jednego meczu międzypaństwowego /odnieśli 5 zwycięstw / start naszych zawodników należy ocenić za udany.

Porównując technikę obu drużyn, stwierdzić należy, że Niemcy przewyższali nas jeżeli chodzi o pozycję stojącą, natomiast wyraźnie ustępowali nam w parterze.

Najczęściej wykonywane chwyty przez Niemców z pozycji stojącej to przede wszystkim:

1. Rzut przez biodro /w obie strony/
2. Sprowadzenie do parteru /szarpnięcie za głowę i zaskok do tyłu/
3. Półsuples z obchwytem głowy z góry i ręki.

Zawodnicy niemieccy górowali nieznacznie nad naszymi zawodnikami również siłą.

Uwagi:

1. Szkolenie chwytów stójki prowadzone na obozie było zbyt krótkie, w związku z czym nasi zawodnicy nie opanowali w pełni szkolonego materiału i nie mając „pewności" chwytów, nie operowali nimi na zawodach. W pracy klubowej dalej należy konsekwentnie doskonalić nauczone na obozie elementy.

3. Zawodnicy nasi przeżywali silną tremę przedspotkaniową /pierwsze spotkanie/. Zwrócić uwagę na właściwe psychiczne, bojowe nastawienie zawodników, aby umieli „gorączkę startową" odpowiednio wykorzystać i w konsekwencji takiego prowadzenia stali się twardymi i odpornymi psychicznie reprezentantami..

Wniosek

Z drużyną młodą należy wysyłać szczególnie odpowiedzialnego i doświadczonego trenera, który będzie mógł i umiał odpowiednio pokierować drużyną, dając właściwe zalecenia odnośnie taktyki walki, wpajając równocześnie bojowość u zawodnika, a przy tym spełniając bardzo odpowiedzialne zadania wychowawcze.

Opracował:

/-/ Józef Wojtasik

OCENA OBOZU KADRY MŁODZIEŻOWEJ W STYLU WOLNYM ZORGANIZOWANYM PRZED „BŁĘKITNĄ WSTĘGĄ BAŁTYKU" W OLIWIE - 1 - 22 LIPCA 61 r.

Obóz kadry młodzieżowej w stylu wolnym odbył się w Oliwie na terenie Studium Nauczycielskiego. W obozie udział wzięli uczestnicy według załączonej tabeli.

Kadra:

1. Grotowski Józef - trener
2. Trojanowski Tadeusz - trener
3. Żurawski Jan - instruktor
4. Trzionkowski Bronisław - instruktor

Cel obozu:

Celem obozu było przygotowanie grupy młodzieżowej w stylu wolnym do Międzynarodowego Młodzieżowego Turnieju o Błękitną Wstęgę Bałtyku. Na obozie znajdowała się grupa młodzieżowa w wieku 15 - 20 lat w ilości 33 osoby.
Dla wymienionej grupy wiekowej z małymi wyjątkami był to kolejny 3 obóz, zgodnie z długofalowym planem perspektywicznym. Do osiągnięcia wymienionych celów był realizowany następujący program:

1. Technika	-	14 godzin
2. Sparringi	-	16 "
3. Gry	-	8 "
4. Trening siłowy	-	8 "
5. Rozruchy poranne	-	10 "
6. Przełaje	-	2 "
7. Sauna	-	9 "
8. Filmy szkoleniowe	-	4 "
razem		67 godz.

Technika - styl wolny

Powtórka pojedyńczych elementów technicznych i łączenie w kompleksy.

Stójka

1. Zejścia do nóg obu i wyniesienia /z dystansu i zwarcia/
2. Zejścia do obu nóg i pchnięcie /z dystansu i ze zwarcia/
3. Zejście z dystansu do jednej nogi z półobrotem.
4. Dżaksarow
5. Zejście amerykańskie ze zwarcia
6. Wywrotka
7. Biodro
8. Nurkowanie pod ręką z blokiem nogi
9. Obrona i kontra od zejścia.

P a r t e r: - powtórka starego materiału.

1. Kombinacja japonski - odwrotny pas - półnelson /obrona złożeniem i kontra/.
2. Nowy rodzaj japonskiego klucza.
3. Wynoszenie i obrona.

Do ostatecznego celu jakim była Błękitna Wstęga Bałtyku doprowadzono 29 zawodników, pozostałych usunięto z powodu kontuzji. Byli to Półtorak Marian, Pawiński Piotr. Za niesubordynację usunięto Dolińskiego Józefa i Świderskiego Jana. Na ich miejsce powołano Łompiesia, Radońskiego i Groba, i przeniesiono z grupy „Jugosławia" /do Błękitnej Wstęgi Bałtyku/ Pilarczyka. Program obozu pomimo małych odchyleń podyktowanych koniecznością był konsekwentnie realizowany. Zajęcia były prowadzone na macie: /technika, taktyka walki / i w terenie: /kondycja, rozruch poranny, marszobiegi, atletyka terenowa/.

Siła: ćwiczenia ze stangą,elastykami i odważnikami.
Zajęcia ogólnorozwojowe o akcencie na gibkość, elastyczność i sprawność - były prowadzone na macie i batucie.
Sporty uzupełniające w formie gier sportowych: kosz, siatka i piłka nożna. Kładziono tu akcent na wyrobienie kondycji a równocześnie spełniały rolę czynnego wypoczynku.

W pierwszym tygodniu na skutek nieprzygotowania się znacznej ilości uczestników obozu - natężenie spadło, ponieważ zaobserwowano oznaki przemęczenia jak i lekkie kontuzje spowodowane złym lub niewłaściwym wytrenowaniem w klubach. Trzeba było

podejść bardziej indywidualnie z uwzględnieniem stopnia wytrenowania, warunków fizycznych, opanowania techniki i rozbić grupę na trzy podgrupy.

Mając do dyspozycji 4-ch trenerów można było większą uwagę zwrócić na indywidualne predystynacje w opanowaniu samej techniki przez zawodników jak również na wyrugowanie złych nawyków powstałych przy opanowywaniu techniki.

W następnych tygodniach trzeba było wzmocnić trening właściwy na macie, w formie interwału, walki z różnymi przeciwnikami, stosując częste zmiany w mniejszej jednostce czasu.

Pozwoliło to lepiej przygotować zawodników pod względem kondycyjnym do czekającego ich turnieju.

Walki przeprowadzano na powietrzu i na sali, ażeby uniknąć niespodzianek w postaci złego samopoczucia w nieznanych warunkach startowych.

Pod koniec obozu można było zauważyć wyraźne wykrystalizowanie się dwóch grup zawodników, co zresztą potwierdził sam Turniej. W pierwszej, lepszej o wyraźnych tendencjach rozwoju i perspektywach na przyszłość i w drugiej o tendencjach zachowawczych lub spadkowych.

W pierwszej grupie, z uwzględnieniem wyników Turnieju, sprawdzianów, warunków fizycznych, startów, wieku oraz możliwości treningowych w stylu wolnym znajdują się następujący zawodnicy:

waga musza:	waga kogucia:	waga piórkowa:
Bratus	Kowalski	Półtorak S.
Pilarczyk	Palimąka	Neumark
Kosiarz	Sójka	Cieśliński
Smorczewski		

waga lekka	waga półśrednia	waga średnia
Stępień	Grob	Radoński
Roszkiewicz	Pająk	Stawowski
Żbikowski		

waga półciężka	waga ciężka
Bartkowiak	Baran
Rozum	

Do drugiej grupy zaliczyć należy: Pawiński, Kostrubiec, Sternik, Sawka, Kowanski, Morgański, Łąpieś, Źróbek, Półtorak, M. Doliński, Grombalski i Świderski.

Należy otoczyć szczególniejszą opieką pierwszą grupę, z której w niedalekiej przyszłości można wyszkolić drużynę mogącą odnosić sukcesy.

Na podstawie obserwacji poczynionych na obozie i Błękitnej Wstędze Bałtyku można snuć wnioski, że mamy najlepszy materiał ludzki w wagach od muszej do półśredniej, w których odnieśliśmy zwycięstwa w Błękitnej Wstędze Bałtyku. W związku z tym, aby wyszkolić odpowiednio całą drużynę „przyszłości" nie mającą słabych punktów, należy otoczyć szczególniejszą opieką zawodników cięższych kategorii /z drugiej grupy/ aby zniwelować istniejącą obecnie lukę. Przebywający na obozie zawodnicy są jeszcze bardzo młodzi, w związku z czym należy się liczyć z ich przejściem do wyższych kategorii wagowych. Do tej grupy zawodników zaliczamy: Bratusa, Kosiarza, Palimąkę, Żbikowskiego, Szargota, Sawkę i Cieślińskiego. Z przejściem do wyższych kategorii tych zawodników musi się wiązać odpowiedni trening siłowy, ażeby w nowej wadze mogli oni podołać większym obciążeniom.

Podczas obozu zrealizowano sprawdziany w zakresie siły, szybkości i techniki. Stwierdzono, że w grupie pod względem siły, sprawności fizycznej, szybkości oraz inteligencji istnieje duże zróżnicowanie, jednak na podstawie porównania wyników w kategoriach wiekowych i wagowych element zgrupowany na obozie w stylu wolnym pod względem rozwojowym przedstawia się zadowalająco i nieco lepiej, aniżeli analogiczne grupy wiekowe w innych podzespołach obozowych.

Dla lepszego zorientowania się w możliwościach rozwojowych zawodników, dla porównywania postępu w myśl założeń długofalowego planu, przedstawiamy do wglądu tabelę sprawdzianów przeprowadzonych na obozie. /Tabela sprawdzianów w załączeniu/.

W myśl założeń obozowych miał być przeprowadzony drugi sprawdzian pod koniec turnusu, jednak licząc się z pewnym zahamowaniem formy przy robienu wagi i jednoczesnym wyczerpującym sprawdzianie, ustalono przeprowadzić tylko jeden sprawdzian.

Na podstawie wyników tej tabeli i porównania przyrostu siły na kolejnych trzech obozach, będzie można wysunąć wnioski daleko idące odnośnie przygotowania siłowego i rozwoju ogólnego tej grupy zawodników.

Dla wymienionej grupy młodzieżowej obóz spełnił swoje zadanie, pomimo, że nie wszyscy w równym stopniu z niego skorzystali. Kontynuowanie podobnych obozów z tak młodym elementem z jednej strony jak również z tak młodą obsadą trenerską z drugiej strony da w przyszłości pozytywne rezultaty.

Mankamentem obozu była niemożliwość stosowania w nauczaniu techniki filmów realizowanych na Olimpiadzie i Mistrzostwach Świata, oraz ograniczone możliwości posługiwania się manekinami, które po kilku dniach rozlatywały się zupełnie. Pomimo tych usterek, praca na obozie przebiegała sprawnie i planowo.

W podsumowaniu należy zwrócić uwagę na fakt, iż niektórzy zawodnicy po kilku dniach pobytu na obozie, mieli większą wagę aniżeli w momencie przyjazdu. Mogło to się zdarzyć na skutek wielu czynników:

a/ przyrostu mięśni i pracy właściwej

b/ na skutek „obijania się"

c/ gorszych warunków domowych.

Druga grupa, to ci, których waga podskoczyła w górę od momentu przejścia na dietę. Tutaj mamy do czyniania z angażowaniem psychiki w procesie zrzucania wagi, która u osób o słabej woli wpływa na brak samokontroli i stąd następstwo tycia.

Na zakończenie należy podać nazwiska zawodników, którzy trenują bądź niewłaściwie, nie robią postępów lub przyjeżdżają na obóz nieprzygotowani. Do nich należy zaliczyć: Żróbka, Pawlińskiego, Dolińskiego, Morgańskiego, Howańskiego, Grombalskiego, Rozuma, Bartkowiaka, Barana, Sawkę, Radońskiego, Półtoraka Mariana, Półtoraka Stefana, Żbikowskiego, Stępnia i Palimąkę.

Stwierdzić należy, że poza ośrodkiem warszawskim i ośrodkiem wrocławskim /odpowiedzialny trener Trzcionkowski/ nikt z pozostałych zawodników innych ośrodków nie był dobrze przygotowany do obozu. Źle się stało, że odpowiedzialny za ośrodek poznański trener Moczyński, oraz trenerzy i popularyzatorzy stylu wolnego Konieczny i Komendarek nie przybyli na obóz.

UCZESTNICY OBOZU

L. P.	Nazwisko i imię	Rok urodzenia	Klub	Nazwisko bezpośredniego trenera	waga
1.	BRATUS Jerzy	1944	Drukarz	Wojtasik	55 kg
2.	KOWALSKI Andrzej	1943	Skra	Maksymiak	59 kg
3.	SAWKA Wojciech	1944	Drukarz	Wojtasik	66 kg
4.	PAJAK Janusz	1944	Skra	Maksymiak	73 kg
5.	STERNIK Zbiegniew	1942	Skra	Maksymiak	62 kg
6.	SZARGOT Mariusz	1941	Drukarz	Wojtasik	71 kg
7	CIEŚLIŃSKI Janusz	1944	Drukarz	Wojtasik	66,5 kg
8.	NEUMARK Eugeniusz	1941	Rzemieśl.	Syrecki	64 kg
9.	GROMBALSKI Eugeniusz	1943	Drukarz	Wojtasik	76 kg
10.	ZROBEK Henryk	1944	Boruta	Leszczyński	123,5 kg
11.	SMORCZEWSKI Antoni	1944	Drukarz	Wojtasik	53,5 kg
12.	KOSIARZ Tadeusz	1941	Rokita	Łakomy	56,5 kg
13.	KOSTRUBIEC Czesław	1944	Lotnik	Rejniak	58 kg
14.	DOLIŃSKI Józef	1942	Rokita	Łakomy	65 kg
15.	ŻBIKOWSKI Janusz	1945	Stal		70 kg
16.	ROZUM Tadeusz	1941	Sulmiercz.	Konieczny	84 kg
17.	HOWAŃSKI Stefan	1942	Lotnik	Rejniak	74 kg
18.	STEPIEŃ Wiesław		Ołtarzew	Komendarek	68 kg
19.	PAWIŃSKI Piotr	1943	Lotnik	Rejniak	55 kg
20	GROB Marek	1942	Drukarz	Wojtasik	72,5 kg
21.	BARAN Marek	1943	Dąb.Górn.	Maruszewski	102 kg
22.	PÓŁTORAK Marian	1942	Lech	Jakubowicz	77 kg
23.	PÓŁTORAK Stefan	1944	Lech	"	62 kg
24.	SÓJKA Radzisław	1943	Lotnik	Rejniak	58,5 kg
25.	RADOŃSKI Leon	1941	Ł.K.S.	Taliun	79 kg
26.	PALIMAKA Antoni	1942	L.Z.S.Ołt	Komendarek	61 kg
27.	MORGAŃSKI Henryk	1941	Moj Katow.	Gołaś	74 kg
28.	ŁAPIEŚ Wiesław	1942	Ł.K.S.	Taliun	75 kg
29.	STAWOWSKI Jan	1942	Kościuszko	Kusz	80,5 kg
30.	SWIDERSKI Jan	1941	Sulmierczyk	Konieczny	74 kg
31.	BARTKOWIAK Bogdan	1942	Sulmierczyk	Konieczny	86 kg
32.	PILARCZYK Michał	1941	Rokita	Łakomy	55 kg
33.	ROSZKIEWICZ Marek	1944	Drukarz	Wojtasik	69 kg

TABELA SPRAWDZIANÓW OBOZOWYCH GRUPY PRZED „BŁĘKITNĄ WSTĘGĄ BAŁTYKU"

L.p.	Nazwiko i imię	waga	wyciskanie stojąc	zarzucanie max. ciężaru na pierś	przysiad z cięż. na plecach	Rzuty biodrowe w ciągu 30 sek	Rzuty biodrowe w ciągu 1 minuty	Technika Dżaksarow	100 m	ocena ze startu w Turnieju o Błękitną Wstęgę Bałtyku	U w a g i
1.	BRATUS Jerzy	55	55	70	80	9	16	dobrze	12,6	b. dobrze	wzmocnić nogi i grzbiet
2.	SMORCZEWSKI Antoni	55,5	55	65	105	8	15	dost-słabo	13,7	dostatecznie +	wzmocnić grzbieg i pracować nad szybkością
3.	PILARCZYK Michał	55	-	-	-	-	-	-	-	dobra	nie brał udziału w obozie
4.	KOSIARZ Tadeusz	65,5	55	60	90	9	15	dost.	13,1	dobra	źle robi wagę
5.	PAWINSKI Piotr	55	50	65	90	9	14	dost.słabo	15,4	nie startował	brak szybkości
6.	KOSTRUBIEC Czesław	58	45	60	90	8	17	niedostat.	13,6	dostateczna	słaby grzbiet i ręce
7.	KOWALSKI Andrzej	59	60	85	105	7	14	niedostat.	13,2	dobra	słaba technika, duże możliwości
8.	PALIMAKA Antoni	61	65	90	100	8	15	dostatecz.	-	dobra	zmienić kategorię, więcej pracy
9.	CIEŚLIŃSKI Janusz	66,5	65	80	90	9	17	dostat.+	12,7	dobra	słaba odporność nerwowa, wzmocnić nogi
10.	DOLIŃSKI Józef	65	65	75	90	10	18	dostat.+	14	nie startował	mało inteligętny
11.	NEUMARK Eugeniusz	64	60	75	90	9	16	dobrze	13,2	dobra	
12.	PÓŁTORAK Stefan	62	50	60	90	8	15	dostat.	14,7	b. dobra	poprawia się szybko
13.	STERNIK Zbigniew	62	60	75	100	8	15	dostatecz.	14,1	dostateczna	
14.	SAWKA Wojciech	66	55	70	100	7	13	dostatecz.	14,2	nie startował	wzmocnić ręce i grzbiet
15.	STEPIEŃ Wiesław	68	-	-	85	7	12	dobrze +	-	b. dobra	wzmocnić ogólnie i kondycyjnie, dobra odporność psychiczna
16.	ROSZKIEWICZ Marek	69	80	90	130	10	16	dostatecznie	13,4	dobra +	trenuje zapasy 6 mies. słaba technika
17.	ŻBIKOWSKI Janusz	70	55	65	95	9	16	dostatecznie +	13,9	dobra	ambitny, wzmocnić ręce i grzbiet
18.	SZARGOT Mariusz	70,9	55	90	95	9	16	dostatecz.+	12,6	dostateczna +	wzmocnić ogólnie, dobra szybkość
19.	PAJAK Janusz	73,5	55	75	110	9	15	niedostat.	13,2	dobra	trenuje 6 mies.słaba praca rąk i słaby grzbiet
20.	HOWAŃSKI Stefan	75	70	85	110	9	16	dostatecz.+	13,2	dostateczna	nie robi postępów
21.	MORGAŃSKI Henryk	74	65	85	100	8	15	dostatecz.-	13,6	dostateczna	słaba kondycja nie robi postępów
22.	PÓŁTORAK Marian	77	65	75	85	8	15	niedostatecz.	-	-	wzmocnić ogólnie
23.	STAWOWSKI Jan	80,5	75	90	140	8	16	dobrze	14,2	dostateczna -	słaba szybkość, dobra kondycja i warunki fiz.
24.	GROMBALSKI Eugeniusz	77	65	75	90	7	13	dobrze	13	niedostateczna	miękki, słaby charakter-wzmocnić fizycznie
25.	ROZUM Tadeusz	84	65	80	115	8	16	dostatecz.-	13,2	dostateczna	pozostał w miejscu, wzmocnić fiz., więcej pracy
26.	ŹRÓBEK Henryk	122	60	80	110	6	10	dostatecznie	15,6	niedostateczna	nieporozumienie, słaby techn., psych. i fiz.
27.	BARAN Marek	102	55	90	100	5	8	dostatecz. +	16,8	dobra	wzmocnić siłę i szybkość
28.	SOJKA Radzisław	58,5							13,3	dobra	wzbogacić technikę, wzmocnić
29.	BARTKOWIAK Bogdan	86	Przybyli na obóz później bądź mieli kontuzje						14,4	dostateczna	słaby technicznie, wzmocnić ręce
30.	ŚWIDERSKI Jan	74							14,0	nie startował	wyrzucony z obozu, posiada wyczucie walki
31.	ŁAPIEŚ Wiesław	75							12,6	słaba	nie robi postępów, dobra szybkość
32.	RADOŃSKI LEON	79							13,6	dobra	rokuje nadzieje
33.	GROB Marek	72,5								bardzo dobra	poprawić kondycję

OCENA MIĘDZYNARODOWEGO INDYWIDUALNEGO MŁODZIEŻOWEGO TURNIEJU O „BŁEKITNA WSTEGE BAŁTYKU" W STYLU WOLNYM W DNIACH 21-22.VII.61r.

GDAŃSK - OLIWA

W Turnieju o Błękitną Wstęgę Bałtyku startowało 28 zawodników polskich i 16 zagranicznych /Szwedzi i N.R.D./. Lista uczestników Turnieju jest podana przy analizie poszczególnych kategorii wagowych.

Ocena Turnieju ma za zadanie wnikliwe przeanalizowanie stopnia zaawansowania i możliwości polskich zawodników w porównaniu z zagranicznymi, oraz wyciągnięcie odpowiednich wniosków szkoleniowych. Stwierdza się, że zawodnicy do próby jaką stanowił dla nich Turniej byli dobrze przygotowani, chociaż stan wytrenowania był jeszcze bardzo nierówny. Jednak przy analizie trzeba wziąć pod uwagę stosunkowo krótki okres przygotowania centralnego, ponieważ cały nieomal rok zawodnicy przebywają w klubach, o nieujednoliconym systemie treningu, różnych warunkach, często bez możliwości startów i treningów w stylu wolnym. Chcąc rozwinąć należycie styl wolny, należy zwiększyć pracę w klubach i ośrodkach, a obozy centralne, czy kursy powinny nadawać ostateczny szlif w przygotowaniach do poważnych zawodów.

OCENA I KLASYFIKACJA ZAWODNIKÓW STARTUJACYCH W TURNIEJU

W wadze muszej końcowa klasyfikacja przedstawia się następująco:

1. Pilarczyk Michał - „ROKITA" - POLSKA
2. Bratus Jerzy - „DRUKARZ" - POLSKA
3. Kalkowski - N.R.D. - NRD
4. Axelson - Szwecja - SZWECJA
5. Kosiarz Tadeusz - „ROKITA" - POLSKA
6. Smorczewski Ant. - „DRUKARZ" - POLSKA

Niewątpliwie pomimo zajęcia drugiej lokaty, najlepszym zawodnikiem był BRATUS, który zwyciężył Szweda Axelsona i wykazując dużą rutynę i opanowanie pokonał również wyraźnie Niemca Kalkowskiego.

Uległ jedynie przypadkowo PILARCZYKOWI. Bratus jest dobrze wyszkolonym zawodnikiem pod względem technicznym. Myśli w walce. Posiada niezłą rutynę i jako jeden z niewielu potrafi dobrze atakować nogami. Posiada szybkość i dobrą pracę ciałem. Jego mankamentem są słabsze warunki fizyczne. W związku z tym, całą dalszą pracę z tym zawodnikiem trzeba skierować na rozwój siły. Bratus winien definitywnie przejść do wyższej wagi /koguciej/.

P I L A R C Z Y K - jest to zawodnik o dobrych warunkach fizycznych, nieźle przygotowany kondycyjnie. Myśli w walce i po opanowaniu techniki będzie stanowił mocny punkt reprezentacji młodzieżowej. Jest zdyscyplinowany. chętny do pracy, Trzeba otoczyć go należytą opieką trenerską i startową. Posiada warunki i sparring-partnera u siebie w klubie do uprawiania stylu wolnego.

Na Turnieju wygrał z Niemcem Kalkowskim, Bratusem oraz ze Smorczewskim.

KOSIARZ TADEUSZ - Na obozie miał górny limit wagi koguciej 56,5 kg., w związku z czym nie mógł wypaść tak jak się spodziewano. Musi zmienić kategorię wagową i zwiększyć siłę grzbietu i rąk.

Na Turnieju nie wytrzymał kondycyjnie. Posiada niewielki zasób chwytów. Niemniej prowadzi otwarty sposób walki, bez kompleksów, zapominając jednak o obronie. Przegrał ze Szwedem Axelsonem na klasyczne biodro, po dość ciekawej walce.

Należy go otoczyć dalszą opieką. Jest to zawodnik stale rozwijający się. Nadaje się do dalszego szkolenia w wadze koguciej.

S M O R C Z E W S K I Antoni - jest to zawodnik o dobrych warunkach siłowych, surowy jeszcze technicznie i za wolny. Posiada wszelkie dane dalszego prawidłowego rozwoju i opiekę trenerską, w stylu wolnym /trener Wojtasik/, jest chętny i zdyscyplinowany.

Nie należy do błyskotliwych zawodników. Przegrał z Bratusem i Niemcem Kalkowskim po dobrej walce. Poważnym jego manka-

mentem jest nieznajomość stylu klasycznego. W dalszej pracy z nim należy technikę w stylu wolnym rozszerzyć o repertuar chwytów klasycznych, „biodro" i „wózek".

W wadze koguciej końcowa klasyfikacja przedstawia się następująco:

1. Palimąka Adam	– „LZS OŁTARZEW"	–	POLSKA
2. Jansen	– SZWECJA	–	SZWECJA
3. Sójka Radzisław	– „LOTNIK"	–	POLSKA
4. Puls	– „NRD"	–	N.R.D.
5. Kostrubiec Czesław	„LOTNIK"	–	POLSKA
6. Kowalski Andrzej	– „SKRA"	–	POLSKA

P A L I M Ą K A A D A M – pomimo, że zajął I miejsce, nie walczył na zadowalającym poziomie. Od pewnego czasu PALIMAKA nieco obniżył loty, pomimo że ma niezły sparing – partnerów, dobrych trenerów w Ośrodku dość dawno uprawia styl wolny i był powoływany na wszystkie obozy seniorów. Zawodnik ten posiada do zrzucania zbyt wiele kilogramów nadwagi i to, obok nieprzygotowania się do obozu było powodem spadku formy.

Na Błękitnej Wstędze Bałtyku PALIMĄKA przegrał na punkty I walkę z wcale nie lepszym od siebie zawodnikiem PULSEM – NRD, jedynie dlatego, iż źle rozwinął walkę taktycznie. Następnie wygrał ze Szwedem Jansenem. PALIMĄKA nareszcie powinien się nauczyć robienia użytku z długiego zasięgu ramion, swego wzrostu i długich nóg.

Zawodnik ten nadaje się do dalszego szkolenia w wadze piórkowej.

S Ó J K A RADZISŁAW – walczył w Turnieju nadspodziewanie dobrze. Nie zalicza się do błyskotliwych zawodników, jednak myśli w walce. Walczy otwarcie, bez kompleksu niższości. Zawodnik ten po lepszym opanowaniu techniki i taktyki, będzie się nadal właściwie rozwijał. Nadaje się do dalszego szkolenia.

K O W A L S K I ANDRZEJ – jest zawodnikiem o dobrych warunkach fizycznych, lecz mało jeszcze umie. Posiada „nerw walki" i opanowanie psychiczne. Nie ma kompleksów. Na obozie był najlepszy

w tej kategorii. Jednak brak rutyny i nieznajomość walki klasycznej, a konkretnie „biodra" spowodowała jego porażkę z zawodnikiem N.R.D. - PULSEM.

Drugą walkę przegrał z SÓJKA. KOWALSKI przy odpowiedniej pracy może wejść do kadry w najbliższym czasie, gdyż ma duże możliwości rozwojowe.

K O S T R U B I E C CZESŁAW - najsłabiej walczący zawodnik z całej czwórki. Za słaby fizycznie, posiada wiele jeszcze braków technicznych i taktycznych, jednak ze względu na młody wiek winien dalej być otoczony opieką. Posiada możliwości uprawiania stylu wolnego w klubie „LOTNIK". Nadaje się do dalszego szkolenia.

Kolejność w wadze piórkowej przedstawia się następująco:

1. POŁTORAK Stefan	-	„LECH"	-	POLSKA
2. WEIHERT	-	N.R.D.	-	
3. NEUMARK Eugeniusz	-	„RZEMIEŚLNIK"	-	POLSKA
4. CIESLINSKI Janusz	-	„DRUKARZ"	-	POLSKA
5. ANDERSON	-	SZWECJA	-	
6. STERNIK Zbigniew	-	„SKRA"	-	POLSKA

POŁTORAK Stefan - sprawił przyjemną niespodziankę w Turnieju zajmując I miejsce. Na początku obozu wykazywał poważne braki kondycyjne, jednak pod koniec, oraz na Turnieju był już pełnowartościowym zawodnikiem. Nie zalicza się do zawodników błyskotliwych, lecz myśli w walce, jest bardzo niewygodnym przeciwnikiem i potrafi narzucić swój styl walki.

W Turnieju walkę z CIESLINSKIM zremisował, wygrał z WEIHERTEM NRD i NEUMARKIEM. Jego słabą stroną jest brak techniki i słabe przygotowanie siłowe. POŁTORAK po usunięciu tych niedociągnięć ma szanse być pełnowartościowym zawodnikiem. Nadaje się do dalszego szkolenia.

NEUMARK Eugeniusz - zwyciężył STERNIKA - Polska i ANDERSENA Szwecja. Przegrał z POŁTORAKIEM i Niemcem WEIHERTEM. W Turnieju walczył rozsądnie i nadspodziewanie dobrze.

Jest to zawodnik karny, chętny do treningu i analizujący swoje błędy. Niemniej musi więcej pracować nad szybkością

i techniką. Winien nadal być otoczony opieką szkoleniową, zwłaszcza że przy jego pracy i systematyczności rokuje prawidłowy rozwój.

CIESLINSKI Janusz - jest to zawodnik dobrze wyszkolony technicznie, silny i inteligentny, jednak za miękki, ulegający łatwo różnym stanom psychicznym i emocjonalnym. Należy więcej uwagi poświęcać nad wyrobieniem większej siły woli, hartu i zdecydowania. Cieśliński musi przejść do wyższej wagi. Do tego zawodnika trzeba podejść bardziej indywidualnie i wnikliwie, usamodzielniać go, dać mu większą swobodę działania. Gdy okrzepnie psychicznie i fizycznie może wyrosnąć z niego zawodnik wysokiego formatu.

W Turnieju CIESLINSKI wygrał ze Szwedem ANDERSONEM zremisował z POŁTORAKIEM i przegrał z NIEMCEM WEIHERTEM, prowadząc wyraźnie z nim na punkty. Wykazał w tej ostatniej walce braki taktyczne.
Rokuje nadzieje na przyszłość i winien być otoczony dalszą opieką.

STERNIK ZBIGNIEW - jest to najmłodszy zawodnik pod względem stażu i wieku. Jego ostatnie miejsce nie było niespodzianką. Zawodnik dość chętny, należy popracować z nim więcej nad techniką, a będzie robił postępy. Należy umożliwić mu dalsze szkolenie i opiekę.

W a g a l e k k a - kolejność w tej wadze przedstawia się następująco:

1.	PAULSON	SZWECJA	
2.	STEPIEN Wiesław	„L.Z.S. OŁTARZEW"	POLSKA
3.	ROSZKIEWICZ Marek	„DRUKARZ"	POLSKA
4.	POOHL	N.R.D.	
5.	ŹBIKOWSKI Janusz	„STAL"	POLSKA
6.	SZARGOT Mariusz	„DRUKARZ"	POLSKA

STEPIEŃ WIesław - zajmując II miejsce okazał że jest zawodnikiem o dobrej odporności nerwowej. Jest twardy i zacięty.
W tej chwili jest najlepszym zawodnikiem w tej kategorii wśród młodzieżowców. Na Turniej zwyciężył kolejno Szargota na punkty,

następnie przegrywa z Poohlem NRD oraz remisuje z Paulsonem Szwecja. W Turnieju wykazał braki kondycyjne, których nie udało się zniwelować na obozie /nie przygotowany do obozu/.

Zdyscyplinowany, pracowity i sprawny. Nadaje się do dalszego szkolenia.

ROSZKIEWICZ Marek - wypadł na Turnieju nadspodziewanie dobrze. Posiada dobre warunki siłowe, jest inteligentny, ma braki w technice, wynikłe z małego stażu zawodniczego. Walczy bez kompleksów. Przy dobrej pracy może wejść do pierwszej trójki seniorów.

W Turnieju przegrał tylko 2 punktami ze zdobywcą I miejsca dobrym Szwedem PAULSONEM. Wygrał z POOHLEM NRD i ostatecznie zajął III miejsce. Obecnie jest to jeszcze zawodnik dość prymitywny dysponujący tylko warunkami siłowymi i czeka go bardzo dużo pracy, zwłaszcza, że nie posiada podkładu walki klasycznej. Nadaje się do dalszego szkolenia.

ŹBIKOWSKI Janusz - jest to zawonik bardzo jeszcze młody /16 lat/ legitymujący się już mistrzostwem Polski juniorów. Jest zacięty ambitny, ma chęć do treningu. Nie posiada podbudowy technicznej i siłowej. Jest to zawodnik dobrze pracujący ciałem, ale operujący jeszcze techniką stylu klasycznego.

Na Turnieju wygrał z SZARGOTEM i przegrał z PAULSONEM Szwecja oraz STEPNIEM. Należy go otoczyć opieką zwłaszcza, że ma on możliwości uprawiania stylu wolnego w Ośrodku Wrocławskim.

SZARGOT - Mariusz - zawodnik Klubu „Drukarza" był na Turnieju najsłabszy. Posiada niezłą technikę, dość dobrą szybkość jednak źle rozwiązuje walki taktycznie. W czasie walki zapomina o obronie. Jest chętny, zdyscyplinowany i inteligentny. Ma możliwości treningu w stylu wolnym zarówno w Klubie /trener Wojtasik/, jak i w Ośrodku /trener Żurawski/. Należy widzieć go w dalszych przygotowaniach w wadze półśredniej.

W a g a   p ó ł ś r e d n i a

1. GROB Marek	„DRUKARZ"	-	POLSKA
2. GÖRNET	N.R.D.		
3. PAJAK Janusz	„SKRA"	-	POLSKA

4. ANDERSON SZWECJA
5. HOWANSKI Stefan „LOTNIK" - POLSKA
6. MORGANSKI Henryk „MOJ" - POLSKA

G R O B Marek - jest zawodnikiem dobrze przygotowanym pod względem siły i techniki. Jego nieco słabszą stroną są braki kondycyjne. Jest to zawodnik inteligentny, przy większej pracy ma największe szanse z młodzieżowców na wejście do kadry seniorów, lecz musi okrzepnąć i nabrać twardości.

W Turnieju o pierwsze miejsce zremisował z GÖRNERTEM NRD, zwyciężył ANDERSONA Szwecja, PAJAKA oraz MORGANSKIEGO. Nadaje się do dalszego szkolenia.

P A J A K Janusz - jest to zawodnik młody, obiecujący o dobrych warunkach fizycznych, rokujący nadzieję na dalszy prawidłowy rozwój. Zawodnik ten zajmuje się zapasami pół roku. Posiada wyczucie walki, myśli w walce, jednak ma za mały repertuar chwytów.

Jego trzecia lokata była przyjemnym zaskoczeniem, Jest chętny i zdyscyplinowany. Nadaje się do dalszego szkolenia.

H O W A N S K I Stefan - zawodnik młody, dość silny, średnio przygotowany kondycyjnie i technicznie. W Turnieju nie błyszczał. Zajął IV miejsce nie odbiegając zbytnio poziomem od swych krajowych rywali.

Zawodnik Howański nadaje się do dalszego szkolenia, zwłaszcza, że w stylu wolnym jest szkolony od dłuższego czasu/ średnio opanował technikę/. Zawodnik ten ma możliwości uprawiania stylu wolnego w okręgu wrocławskim.

MORGANSKI Henryk - zawodnik nie rokujący większych sukcesów na przyszłość. Przegrał pierwszą walkę z GROBEM na łopatki, drugą przegrał z Niemcem na punkty i ostatecznie zajął V miejsce. Jego start uważać należy raczej za nieudany. Zawodnik ten wykazywał zarówno w Turnieju jak i na obozie poważne zaległości kondycyjne co świadczy o niedostatecznej pracy w klubie. Od dwóch lat specjalnie nie wzbogacił swojego repertuaru chwytów, nadal posługuje się chwytami klasycznymi.

Szkolenie tego zawodnika w klubie winno wyglądać inaczej jak do tej pory. Powinno mieć przewagę w stylu wolnym. Po przestawie-

niu treningu z dostosowaniem do specyfiki stylu wolnego, zawodnik ten będzie się nadawał do dalszego szkolenia.

W a g a ś r e d n i a - kolejność w tej wadze jest następująca:

1. ANDERSON	SZWECJA	
2. WIZNER	N.R.D.	
3. RADONSKI LEON	„Ł.K.S."	POLSKA
4. ŁOMPIES WIESŁAW	„Ł.K.S."	POLSKA
5. STAWOWSKI JAN	„KOSCIUSZKO"	POLSKA
6. GROMBALSKI Eugeniusz	„DRUKARZ"	POLSKA

R A D O N S K I LEON - Jedynym, który zasługuje na wyróżmienie z Polaków w tej wadze jest zawodnik RADONSKI, który zremisował z Niemcem WIZNEREM znacznie dojrzalszym i lepszym technicznie, wygrał ze STAWOWSKIM i przegrał na plecy z ANDERSONEM Szwecja. Polak walczył dość dobrze, faktycznie jednak znać na nim było przygotowanie w stylu klasycznym, a nie wolnym. Zawodnik ten w ostatniej dopiero chwili został przeniesiony do stylu wolnego z klasycznego.

Z RADONSKIEGO przy specjalistycznym szkoleniu w stylu wolnym można zrobić zawodnika na dobrym poziomie. Nadaje się do dalszego szkolenia.

Ł O M P I E Ś WIESŁAW - nie robi postępów. Został na tym samym poziomie z przed dwóch lat. Wykazał braki kondycyjne i techniczne, zarówno w ataku jak i w obronie. Posługuje się zbyt prymitywną techniką. Ma niedociągnięcia pod względem ogólnego przygotowania. Start jego raczej był nieudany. Należy zmusić do wytężonej pracy nad sobą.

ŁOMPIEŚ startował o kategorię wyżej. Ze względu na młody wiek, chęć i zapał do pracy zawodnik ten winien być nadal otoczony opieką.

S T A W O W S K I JAN - pierwszą walkę przegrał na plecy ze Szwedem ANDERSONEM, przyczyną tego w dużym stopniu była zła taktyka walki - prowadził zbyt otwarty sposób walki, zapomniał o obronie. Drugą walkę przegrał na plecy z RADONSKIM, również

na skutek złej taktyki. Pomimo zajęcia dalszego miejsca, jest to zawodnik rokujący wyniki na przyszłość. Posiada dobre warunki siłowe i dobrą kondycję oraz bojowość. Ma niedociągnięcia w technice. Walczy bez kompleksów niższości. Zawodnik ten nadaje się do dalszego szkolenia.

G R O M B A L S K I EUGENIUSZ - Zawodnik ten - o wyjątkowo słabej psychice ulegający różnego rodzaju załamaniom psychicznym, ma dobre warunki fizyczne, ale nie posiada hartu i siły woli oraz ambicji. Należy znaleźć sposób na zlikwidowanie wyżej wymienionych cech ujemnych tego zawodnika i wyrobić u niego twardość w walce i kondycję.

W Turnieju zajął ostatnie miejsce nie potrafiąc wykorzystać swych możliwości. Nadaje się do dalszego szkolenia.

W a g a p ó ł c i ę ż k a

1.	IVENSEN	SZWECJA	
2.	JERSCHNECK	N.R.D.	
3.	ROZUM TADEUSZ	„LZS SULMIERCZYK"	POLSKA
4.	BARTKOWIAK BOGDAN	" "	POLSKA

R O Z U M TADEUSZ - W tej chwili na tle obserwacji obozowych i startu Błękitnej Wstędze Bałtyku jest gorszy, niż w zeszłym roku, kiedy wiązano z jego osobą jakieś nadzieje. Pozostał w miejscu. Posiada braki kondycyjne spowodowane przerwą w treningu spowodu kontuzjii nogi. Wykazuje braki techniczne i źle rozwiązuje walkę taktycznie.

Zremisował z BARTKOWIAKIEM i przegrał na plecy z JERSCHNECKIEM NRD /na biodro/. Praca w jego klubie macierzystym nie idzie w parze z przyswajaniem techniki przez tego zawodnika. Ze względu na młody wiek i możliwości kontynuowania treningu w stylu wolnym nadaje się do dalszego szkolenia.

B A R T K O W I A K BOGDAN - podobnie ROZUM /obaj z jednego klubu/, od pewnego czasu daje się zaobserwować zahamowanie w rozwoju. Posiada w sparring - partnerów w klubie i możliwości uprawianie stylu wolnego, jednak nie widać u niego postępu.

W Turnieju przegrał ze IVENSENEM Szwecja na plecy i zremisował z ROZUMEM. Zawodnik ten musi popracować nad ogólnym rozwojem, a szczególnie nad wyrobieniem siły i nabrać rutyny w walce.

W a g a   c i ę ż k a

1. ROBERTSSON	Szwecja	
2. KASTL	N.R.D.	
3. BARAN MAREK	„GORNIK"	POLSKA
4. ŹROBEK JERZY	„BORUTA"	POLSKA

B A R A N   MAREK - nie rozczarował, pomimo, że nie posiada jeszcze dostatecznych warunków fizycznych. Jest za słaby do tej wagi i za „miękki", jednak z niezłym i o wiele cięższym zawodnikiem Szwedzkim ROBERTSSONEM potrafił nawiązać równorzędną walkę ulegając mu nieznacznie na punkty. Walkę z Niemcem KASTHLEM zremisował , będąc zawodnikiem lepszym i agresywniejszym. Zawodnik BARAN nadaje się do dalszego szkolenia.

Ź R O B E K   JERZY - start w wadze ciężkiej ŹROBKA był dużym nieporozumieniem. Zawodnik ten w obecnej chwili nie nadaje się do startu w podobnych Turniejach. Pomimo dużej wagi /123,5 kg./ jest bardzo słaby fizycznie, surowy technicznie i taktycznie. Zawodnik ten powinien przynajmniej przez dwa lata czasu popracować nad swoim rozwojem ogólnym w klubie i dopiero wówczas można zacząć go szkolić na obozach centralnych.

Wyniki uzyskane przez Polską drużynę należy uznać za dobre. Możemy stwierdzić na podstawie bezpośredniej konfrontacji z zawodnikami innych państw biorących udział w Turnieju, a więc reprezentujących różne szkoły, że obecny nasz system szkolenia jest na właściwej drodze.

Biorąc pod uwagę tylko suche wyniki można stwierdzić, że jesteśmy na jednakowym poziomie ze Szwedami /po cztery pierwsze miejsca w Turnieju/. Biorąc jednak pod uwagę takie czynniki jak: siłę, technikę, taktykę walki i dojrzałość zawodniczą ustępujemy jeszcze Szwedom pod względem rutyny i taktyki walki,oraz ogólnego przygotowania. Jeżeli chodzi o technikę nasi zawodnicy przewyższali zarówno Szwedów jak i Niemców. Większość walk z

przeciwnikami zagranicznymi nasi zawodnicy przegrali właśnie na chwyty klasyczne jak: biodro, hamerlok, lub wózek. Należy więc uzupełnić tę lukę w szkoleniu, ucząc tych elementów klasycznych.

W stosunku do Niemców znajdujemy się w lepszej sytuacji i wyraźniej górujemy nad nimi pod względem opanowania technicznego. Niemcy przewyższają nas jedynie siłowo i większą rutyną, co dało się zaobserwować w bezpośrednich spotkaniach z naszymi zawodnikami. W lżejszych wagach posiadamy lepszy materiał niż Niemcy i Szwedzi, natomiast w wagach cięższych sytuacja jest odwrotna.

Należy zawodników stylu wolnego nauczyć obron przed chwytami klasycznymi, a wyniki napewno będą lepsze.
Szkolenie winno nadal przebiegać planowo ze zwróceniem uwagi większej na prawidłowy rozwój wszystkich elementów potrzebnych do wyszkolenia dobrego zawodnika.

W N I O S E K

Uzupełnić szkolenie techniki stylu wolnego elementami klasycznymi:

a/ biodro b/ wywrotka c/ „wózek" d/ hamerlok i klucze na rękach.

Opracował:

/-/ Tadeusz Trojanowski

OCENA OBOZU SZKOLENIOWEGO POLSKIEGO ZWIĄZKU ZAPAŚNICZEGO
W OLIWIE W DNIACH 1 - 21 LIPCA 1961 r.

Obóz szkoleniowy PZZ dla juniorów i młodzików odbył się w Oliwie w Technikum WF w okresie 1 - 21 lipca 1961 r.
W obozie wzięli udział następujący uczestnicy:

K a d r a
1. Dobrowolski Stanisław
2. Żywczyk Mirosław - styl wolny
3. Traczewski Janusz - styl klasyczny
4. Maruszewski Stanisław

Z a w o d n i c y

1.	Bojko Eugeniusz	Moj	Katowice	1946	55 kg
2.	Jankowski Czesław	Unia	Swarzęc	1946	56 "
3.	Kudła Eryk	Moj	Katowice	1945	71 "
4.	Kania Paweł	Moj	Katowice	1948	33 "
5.	Lux Stanisław	Pogoń	N.Bytom	1946	73 "
6.	Lange Tadeusz	Moj	Katowice	1947	45 "
7.	Miecznik Jerzy	Energetyk	Poznań	1944	53 "
8.	Mazur Władysław	Ikar	Legnica	1945	67 "
9.	Noak Ryszard	Unia	Swarzęc	1946	47 "
10.	Ochendalski Marek	LZS	Ołtarzew	1946	59 "
11.	Półtorak Henryk	Lech	Poznań	1945	64 "
12.	Półtorak Mieczysław	Lech	Poznań	1946	53 "
13.	Poloczek Helmut	Górnik	Zabrze	1943	58 "
14.	Rzedzicki Zbigniew	Górnik	Dąbrowa	1945	52 "
15.	Suwała Waldemar	Lotnik WKS	Wrocław	1949	35 "
16.	Szajewski Jacek	Ogniowe	Szczecin	1946	65 "
17.	Winiarski Bogusław	Ikar	Poznań	1946	68 "
18.	Wawrzyniak Leszek	Lech	Poznań	1946	55 "
19.	Welunski Józef	Moj	Katowice	1949	41 "
20.	Wiencis Wiktor	Ikar	Legnica	1947	44 "
21.	Wodok Edward	Pogoń	N.Bytom	1947	33 "
22.	Wojdarski Jerzy	Lech	Poznań	1946	45 "
23.	Jaszczak Jerzy	Skra	Warszawa	1947	58 "

24.	Szczepański Bernard	Górnik	Dąbrowa	1943	50 kg
25.	Skalec Fryderyk	Pogoń	N.Bytom	1944	50 "
26.	Przystolik Bronisław	Siła	Mysłowice	1945	50 "

Oprócz zawodników wytypowanych i powołanych na obóz, dodatkowo w skład obozu weszli zawodnicy KS Moj Katowice, którzy przyjechali do Oliwy na obóz klubowy i na koszt klubu Moj Katowice- jak KANIA Paweł, LANGE Tadeusz, WIELUNSKI Józef.
Wyżej wymienieni należeli do najmłodszych uczestników obozu.

Celem obozu szkoleniowego P.Z.Z. było nauczanie techniki podstawowej w stylu klasycznym i wolnym łącznie 21 elementów,- rozwój siły ogólnej, zwinności, wytrzymałości oraz podania podstawowych wiadomości z dziedziny treningu zapaśniczego.

Również celem obozu było wykonanie badań i sprawdzianów dla zorientowania się w możliwościach szkoleniowych zawodników, ich aktualnym poziomie i wytypowanie do dalszego szkolenia.
Program obozu szkoleniowego dla młodzieży zawierał następujące pozycje:

1.	technika dwa style	34 godziny	-	wykonano	32	godziny
2.	akrobatyka i gimnastyka	5 "	-	"	5	"
3.	gry sportowe	11 "	-	"	17	"
4.	trening siłowy	12 "	-	"	12	"
5.	pływanie	10 "	-	"	4	"
6.	wycieczki	20 "	-	"	5	"

Dodatkowo przeprowadzono:

1. wykład - Organizacja Sportu w Polsce dyr.Dołowy 1 godzina
2. wykład - Zagadnienia Sportu na wsi tow.Dusza ZSL 1 godz.
3. Badania psychologiczne prac. Zakładu Psychol.,PAN 5 godz.
4. Zgaduj Zgadula sportowa 2 godz.
5. Wieczorek zapoznawczy z Polonią Francuską i NRF 2 godziny.

Zmiany w realizacji programu nastąpiły z przyczyn niezależnych od kierownictwa.

Planowany termin trwania obozu został skrócony o jeden dzień decyzją kierownika grupy obozu.

Pływanie nie zostało zrealizowane ze względu na brak odpowiedniej pogody. W zamian za pływanie przeprowadzono dodatkowo gry sportowe.

Pomimo skrócenia obozu podstawowe części programu zostały zrealizowane całkowicie.

1. T e c h n i k a

Program szkoleniowy przewidywał opanowanie 10 elementów w stylu klasycznym i 11 w stylu wolnym.

Materiał techniczny został opanowany oczywiście w różnym stopniu w zależności od sprawności zawodników.

2. Program szkolenia akrobatyki został wykonany z nadwyżką dzięki zastosowaniu w szkoleniu batutu akrobatycznego.

Po kilku godzinach szkolenia, zawodnicy wykonywali salto w przód i w tył.

3. Gry sportowe przeprowadzono w większym zakresie niż zaplanowano w zamian za pływanie.

4. Trening siłowy przeprowadzono w ilości 12 godzin - przyrost siły u zawodników nastąpił w ilości 10 % głównie u zawodników starszych t.zn. urodz. 1943-44.

Ze względu na brak przygotowania siłowego u zawodników nie można było przeprowadzać bardziej intensywnego treningu.

W załączeniu podajemy wyniki sprawdzianów i egzaminów uczestników obozu szkoleniowego.

Wyniki badań psychologicznych zostaną podane po opracowaniu ich przez pracowników Zakładu Psychologii PAN co powinno nastąpić w końcu sierpnia br.

W oparciu o przeprowadzone sprawdziany i egzaminy można wytypować grupę zawodników nadających się do dalszego szkolenia.

1.	Bojko Eugeniusz	1946	waga	55 kg	Moj Katowice	b. dobry
2.	Lux Stanisław	1946	"	73 "	Pogoń n.Bytom	dobry
3.	Miecznik Jerzy	1944	"	53 "	Energ. Poznań	dobry
4.	Mazur Władysław	1945	"	67 "	Ikar Legnica	dobry
5.	Ochendalski Marek	1946	"	59 "	LZS Ołtarzew	b.dobry
6.	Półtorak Henryk	1945	"	64 "	Lech Poznań	b.dobry
7.	Poloczek Helmut	1943	"	58 "	Górnik Zabrze	b.dobry
8.	Rzędzicki Zbigniew	1945	"	52 "	Górnik Dąbrowa	b.dobry
9.	Suwała Waldemar	1949	"	55 "	Lotnik	b.dobry
10.	Winiarski Bogusław	1944	"	68 "	Ikar Legnica	dobry

11.	Wiencis Wiktor	1947 waga 44 kg	Ikar Legnica		dobry
12.	Jusek Jerzy	1947 " 58 "	Skra W-wa		b. dobry
13.	Szczepański Bernard	1943 " 50 "	Górnik Dąbrowa		dobry
14.	Skalec Fryderyk	1944 " 50 "	Pogoń N.Bytom		dobry
15.	Przystolik Bronisław	1945" 50 "	Siła Mysłowice		dobry
16.	Mrozek Ryszard	1945" 60 "	Moj Katowice		b.dobry

SPRAWDZIANY I EGZAMINY UCZESTNIKOW OBOZU SZKOLENIOWEGO
W ZAPASACH OLIWA 1 - 21 LIPIEC 1961 r.

L. p.	Nazwisko i imię	rok urodz.	waga kg	szybkość	technika wolny	technika klasyczny	siła wycisk	siła na piersi	siła przysiad
1.	Bojko Eugeniusz	1946	55	14.2	b.d.	b.d.	45	65	87
2.	Jankowski Czesław	1946	56	14.8	dobr	dobr	50	65	75
3.	Kudła Eryk	1945	71	15.3	nd.	dost	nieobecny		
4.	Kania Paweł	1948	33	16.3	-	nd.	młodzik		
5.	Lux Stanisław	1946	73	-	dost	-	-	85	-
6.	Lange Tadeusz	1947	45	-	nd	-	młodzik		
7.	Miecznik Jerzy	1944	53	13.5	dost	dob.	45	65	75
8.	Mazur Władysław	1945	67	14.5	dob.	dost	50	60	95
9.	Nowak Ryszard	1946	47	-	dost	dost	40	50	60
10.	Ochendalski Marek	1946	59	-	dob.	dob.	45	60	85
11.	Półtorak Henryk	1945	64	15.5	b.d.	b.d.	45	55	75
12.	Półtorak Mieczysław	1946	53	16.5	dost	dob	-	45	-
13.	Poloczek Helmut	1943	58	-	b.d.	b.d.	55	65	100
14.	Rzędzicki Zbigniew	1945	52	14.7	b.d.	b.d.	35	50	70
15.	Suwała Waldemar	1949	35	-	b.d.	b.d.	młodzik		
16.	Szajewski Jacek	1946	65	-	dost.	dost	45	55	70
17.	Winiarski Bogusław	1944	68	13.8	dost	b.d.	50	80	105
18.	Wawrzyniak Lesøek	1946	55	13.9	n.d.	dob	40	50	65
19.	Wielunski Józef	1949	41	16.2	dob	-	młodzik		
20.	Wiencis Wiktor	1947	44	17.3	dost.	dost	młodzi		
21.	Wodok Edward	1947	33	17.5	dob	dost	młodzik		
22.	Wojdarski Jerzy	1946	45	16	n.d.	dost	młodzik		
23.	Jaszczuk Jerzy	1947	58	15.3	dob.	dob	50	65	75
24.	Szczepański Bernard	1943	50	15.1	dost	dob	40	55	75
25.	Skalec Fryderyk	1944	50	15	dost	dob	45	55	75
26.	Przystolik Bronisław	1945	50	-	dost	dob	35	50	80
27.	Mrozek Ryszard	1945	60	-	-	b.d.	55	75	100

O C E N A   Z A W O D N I K Ó W

SZKOLONYCH NA OBOZIE P.Z.Z. W OKRESIE 1 - 21 LIPIEC 1961 r.

W   O L I W I E

Ze względu na krótki okres szkolenia jak również brak startów i walk umożliwiających w tym czasie obserwacje i analizę zawodników, ocena ogranicza się tylko do zasadniczych spostrzeżeń dotyczących cech zawodników jak również ich możliwości na przyszłość.

Uczestników obozu szkoleniowego możnaby podzielić na trzy grupy, pod względem poziomu i perspektyw rozwojowych.

Pierwsza grupa to zawodnicy wyróżniający się dobrym wyszkoleniem technicznym, dobrymi warunkami fizycznymi i cechami psychicznymi pozwalającymi rokować dalszy rozwój.

Do nich należą:

1. Bojko Eugeniusz	Moj	Katowice
2. Ochendalski Marek	LZS	Ołtarzew
3. Półtorak Henryk	Lech	Poznań
4. Poloczek Helmut	Górnik	Zabrze
5. Rzędzicki Zbigniew	Górnik	Dąbrowa
6. Suwała Waldemar	WSK	Lotnik
7. Mrozek Ryszard	Moj	Katowice
8. Juszczak Jerzy	Skra	Warszawa

Tę grupę zawodników należy otoczyć specjalną opieką szkoleniową w ośrodkach i klubach.

Druga grupa to zawodnicy o mniejszym stażu - słabiej technicznie wyszkoleni, rekrutujący się przeważnie z klubów o słabszych tradycjach szkoleniowych ale reprezentujący dobre warunki fizyczne:

1. Lux Stanisław	Pogoń	N. Bytom
2. Miecznik Jerzy	Energetyk	Poznań
3. Mazur Władysław	MKS Ikar	Legnica
4. Winiarski Bogusław	MKS Ikar	Legnica
5. Wiencis Wiktor	MKS Ikar	Legnica

6.	Szpzepański Bernard	Górnik	Dąbrowa
7.	Skalec Fryderyk	Pogoń	N.Bytom
8.	Przystolik Bronisław	Siła	Mysłowice

Na specjalne wyróżnienie z tej grupy zasługują Lux Stanisław, Przystolik Bronisław, Wiencis Wiktor, zawodnicy bardzo młodzi o dużych perspektywach o ile będą dalej właściwie szkoleni. Pozostali z tej grupy nadają się do dalszego szkolenia.

Trzecia grupa to zawodnicy bardzo młodzi i poozątkujący, słabo wyszkoleni, o słabych warunkach fizycznych lub bez zacięcia do szkolenia i treningu:

1.	Jankowski Czesław	Unia	Swarzęc
2.	Kudła Eryk	Moj	Katowice
3.	Kania Paweł	Moj	Katowice
4.	Lange Tadeusz	Moj	Katowice
5.	Nowak Ryszard	Unia	Swarzęc
6.	Półtorak Mieczysław	Lech	Poznań
7.	Szajewski Jacek	Ogniwo	Szczecin
8.	Wawrzyniak Leszek	Lech	Poznań
9.	Wielunski Józef	Moj	Katowice
10.	Wodok Edward	Pogoń	N.Bytom
11.	Wojdarski Jerzy	Lech	Poznań
12.	Szczepański Bernard	Górnik	Dąbrowa
13.	Skalec Fryderyk	Pogoń	N.Bytom

Zawodnicy trzeciej grupy powinni być dalej szkoleni w klubach a nawet w Ośrodkach.

Decyzje o zakwalifikowaniu ich do dalszego centralnego szkolenia mogą zapaść po upływie czasu i obserwacjach ich rozwoju. Naturalna selekcja będzie w tym wypadku najlepszym kryterium wartości i perspektyw tych zawodników.

Opracował:

/-/ Stanisław Dobrowolski

SPRAWOZDANIE Z OBOZU PRZYGOTOWAWCZEGO W OLIWIE W DNIACH 1.VII. do 23.VII. 1961 r.

Opieką lekarską było objętych 100 zawodników w tym 30 osób z obozu szkoleniowego P.Z.Z.

Zawodnicy przyjechali zdrowi z wyjątkiem PÓŁTORAKA Mariana /stan po zapaleniu lewego kolana/ GREBALSKIEGO /czyraczność/.

W czasie trwania obozu udzielono około 232 porad. W pierwszym okresie zwracała uwagę duża ilość kontuzji o charakterze stłuczeń, skręceń i krwiaków małżowin usznych.

Stłuczenia i skręcenia należy wiązać ze złym przygotowaniem kondycyjnym i technicznym u zawodników.

Z poważniejszych kontuzji u zawodników można wymienić: DRAGANA - stłuczenie krętarza prawego uda, BARANA - naciągnięcie więzadeł kręgosłupa okolicy lędźwiowej, OCHENDALSKIEGO I WANATA - stłuczenie stawu barkowego, ROZUMA - skręcenie stawu skokowego lewego, PAWINSKIEGO - skręcenie V palca lewej ręki. ŁATE Tadeusza - skręcenie st. kolanowego. U zawodnika BRODA - odnowienie kontuzji kolan.

Leczniczo stosowano hydrokortizon, naświetlania lampą „solux". Kontuzje powodowały zwolnienia z treningu do 2-3 dni, w wypadku BARANA - 6 dni.

W drugim okresie obozu ilość kontuzji znacznie się zmniejszyła, co należy wiązać z adaptacją zawodników do intensywnego treningu.

Oprócz schorzeń układu ruchowego stwierdzono trzy przypadki czyraczności i kilka infekcji głównie dróg oddechowych. Przebadano grupę młodzików. W grupie tej uderza stosunkowo słaby rozwój fizyczny. Chłopcy ci wymagają w dalszym ciągu ćwiczeń ogólnorozwojowych, ostrożnym wprowadzaniem elementów zapaśnictwa.

Wykonano 42 próby czynnościowe, oparte na zachowaniu się ciśnienia krwi i tętna po walce 10 i 12. Walki 12 minut były typu interwałowego. Stwierdzono szybszy powrót ciśnienia i tętna

do normy u zawodników grupy interwałowej. W interpretacji należy uwzględnić i to, że grupa ta, to starsi zawodnicy /grupa Jugosławii/ a więc lepsze przystosowanie do wysiłku. U zawodników ADAMASZKA, GWOŹDZIA, KARCZEWSKIEGO, KAMINSKIEGO, stwierdzono wyraźny wzrost stopnia wytrenowania na podstawie prób.

Ze względu na młodzieżowy charakter obozu, u większości zawodników były to pierwsze próby, z których nie można jeszcze wyciągnąć wniosków.

Ze względu na to, że w walce istnieje różny stopień zaangażowania psychicznego i fizycznego zawodnika należy ostrożnie interpretować stopień zmęczenia. Do pełniejszego obrazu wytrenowania potrzebne będą próby bardziej wymierne np. rzuty manekinem.

Jeżeli chodzi o sprawy higieny osobistej, treningu i zamieszkania - były zadowalające.

Wyżywienie pod względem kaloryczności dobre. Dało się odczuć brak owoców i jarzyn.

Współpraca z kierownictwem i trenerami układała się pomyślnie.

Opracował:

dr Zygmunt Musur

S P R A W O Z D A N I E

Z MISTRZOSTW ŚWIATA W JAPONII :

w dniach 2 - 3 - 4 czerwca 1961 r. - styl wolny
w dniach 6 - 7 - 8 czerwca 1961 r. - styl klasyczny

Cel udziału w Mistrzostwach Świata :

1. Rozeznanie terenu przyszłych igrzysk Olimpijskich
   a/ warunków sportowych i konkurencji
   b/ warunków aklimatyzacji
   c/ warunków lokalnych wyżywienia i zakwaterowania.

2. Utrzymanie ścisłego kontaktu z czołówką światową - obserwacja jej rozwoju, poziomu, techniki i td. oraz analiza i korekta szkolenia naszych zawodników na tle czołówki.

3. Nawiązanie kontaktu z władzami F.I.L.A. w celu wprowadzenia tam naszych przedstawicieli.

4. Przekazanie naszej opinii odnośnie projektowanej zmiany przepisów walk zapaśniczych.

5. Uzyskanie wysokich wyników sportowych przez naszych reprezentantów.

<u>Przygotowanie do zawodów</u>

Przygotowanie do Mistrzostw Świata miały być prowadzone przez kluby i ośrodki. Międzynarodowe imprezy, potraktowane jako sprawdziany dla zawodników i obóz przygotowawczy, miał nadać ostateczny szlif naszej reprezentacji /trwał 4 tygodnie/. Na podstawie imprez międzynarodowych, poprzedzających zawody, do ostatecznych przygotowań zakwalifikowano następujących zawodników:

styl klasyczny	Knitter Bernard	styl wolny	Krop Lesław
	Macioch Kazimierz		Trojanowski Tadeusz
	Gondzik Ernest		Żurawski Jan
	Dubicki Bolesław		Kuczyński Jan
	Smoliński Włodzimierz		

Na skutek kontuzji odniesionej przed zgrupowaniem wyeliminowany został GONDZIK, a ostateczny skład zawodników ustalono kilka dni przed wyjazdem w następującym zestawie:

styl klasyczny: DUBICKI, KNITTER, MACIOCH, KROP /dodatkowo/
styl wolny: ŻURAWSKI, TROJANOWSKI, KROP.

Obóz przygotowawczy spełnił swoją rolę - zawodnicy poprawili technikę, wytrzymałość, szybkość.

Wyjazd nastąpił 29-go maja br. Podróż samolotem do Tokio trwająca ca 40 godzin zawodnicy znieśli średnio /b.męcząca/. Nadwaga zawodników wzrosła do 3 kg, co było zjawiskiem ujemnym.

Po przybyciu do Jokohamy, odpoczynku i odbytym treningu waga spadła /1,5 - 2 kg nadwagi/. Zrzucanie wagi jednak nastręczało duże trudności ze względu na brak sauny w Japonii.

W dniach 2.3.4.VI. odbyły się zawody w stylu wolnym. Nasi zawodnicy wystartowali następująco:

KROP - MATSUBARA - Japonia znacznie szybszy i lepszy technicznie Japończyk w 50 sekund kładzie KROPA na łopatki stosując przerzut „DŻAKSAROWA" z bardzo głębokim wejściem pod przeciwnika.
W drugiej walce KROP spotyka się z ALIJEWEM-ZSRR. KROP walczy dobrze, ale zdecydowanie przegrywa na punkty /ALIJEW wykonał sprowadzenie i 2 razy klucz „japoński" /KROP w 10-tej minucie ryzykuje kontrę na „japoński" i wpada na plecy, plasując się w wadze muszej na przedostatnim miejscu.

TROJANOWSKI - GRISTEA /Rumunia/ - Trojanowski walczy początkowo sztywno, dwukrotnie wpada na wywrotkę, lecz następnie sprowadza Rumuna do parteru, 3-krotnie stosuje klucz japoński, a 2 razy odwrotny pas /na zmianę/. TROJANOWSKI wygrywa walkę 12 punktami nie mogąc jednak położyć Rumuna na łopatki.

Następną walkę z zawodnikiem ZSRR-SZACHOWEM, Trojanowski przegrywa jednym sprowadzeniem, wykonanym przez Rosjanina na skraju maty, 30 sekund przed końcem walki. Cały czas Trojanowski był zawodnikiem równorzędnym, a Rosjanin pomimo usilnych ataków zdobył tylko 1/2 pkt. wychodząc w przymusowym parterze na Trojanowskiego.

W III rundzie spotkał się Trojanowski z Amerykaninem MALINO. W I fazie walki Trojanowski wykonał suples z nogą, a sam znowu w ostatnich sekundach został sprowadzony do parteru, wygrywając jednak walkę jednogłośnie.

Ostatnią walkę o wejście do finału stoczył Trojanowski z SAFEPOUREM - Iran - mistrzem świata. Sprowadzony do parteru stracił 6 pkt. /2 razy Turecki klucz z uniesienia/ i został położony na łopatki, zdecydowanie ustępując klasą Irańczykowi. Trojanowski w walce wypadł słabo, nie próbował żadnych akcji i odrazu rezygnował z oporu.

ŻURAWSKI - I walkę z Nowozelandczykiem wygrywa na tusz /stosując sprowadzenie, a następnie odwrotny pas/. Drugą walkę z Czechem Todhem niespodziewanie przegrywa na pkt. W pierwszej fazie stosując zejście do nogi sprowadza Czecha cztery razy do parteru /jednak za matą/, a w parterze przy ataku półnelsonem zewnętrznym z kluczem japońskim wpada na most, tracąc trzy pkt. Żurawski przegrał walkę jednym punktem, będąc cały czas stroną atakującą, niemniej jego przegrana z zupełnie nieznanym w stylu wolnym Czechem jest pewną kompromitacją. W trzeciej walce Żurawski spotkał się z Turkiem Pekliwanem - v-ce mistrz świata - i po bardzo wyrównanej walce przegrał jednym punktem wpadając na sprowadzenie w pierwszej fazie walki.

S t y l   k l a s y c z n y

1. K R O P Lesław - w pierwszej walce spotkał się z Turkiem Bozkurtem. Walkę przegrał wpadając w pierwszej fazie na sprowadzenie wykonane w kompleksie z posadką, a następnie na „wózek". Turek był zawodnikiem gorszym kondycyjnie, lecz dużo lepszym technicznie i siłowo.

W drugiej walce Krop spotkał się z wicemistrzem Olimpijskim Osmanem - Z.R.A. Walka, w której Krop był zawodnikiem zdecydowanie lepszym kondycyjnie, lecz nie umiał tego w odpowiedni sposób pokazać. Obaj zawodnicy broniąc się w parterze faulowali, hacząc nogami i łamiąc palce. Remis w tej walce nie jest wynikiem słusznym,gdyż Krop był wyraźnie lepszy i bardziej agresywny.

W trzeciej walce Krop spotkał się z Mistrzem Turnieju - Sajadowem - ZSRR. W pierwszej fazie „poleciał" na wywrotkę i dwa „wózki" przegrywając zdecydowanie na punkty. W ostatniej fazie zaryzykował i wpadł na plecy. Krop w tym stylu ma pewne miejsce w pierwszej szóstce świata, ustępując czołówce jedynie techniką.

K N I T T E R Bernard - W pierwszej walce spotkał się z Turkiem - Oezdenem. Obaj zawodnicy unikają walki w stójce. Knitter wykonuje wywrotkę na skraju maty, a podczas parteru - wózek, wygrywając walkę.

W drugiej rundzie Knitter stoczył pojedynek z Japończykiem Yohiguchi, z którym zremisował na Olimpiadzie w Rzymie. Knitter w pierwszej fazie próbował wywrotki, które wykańczał za matą. W parterze bronią się dobrze przed żywiołowymi atakami Japończyka. W swoim parterze wykonał dwa razy wózek, a w ostatniej fazie - zupełnie zmęczony - został sprowadzony dwa razy do parteru tracąc dwa punkty. Walkę wygrał jednym punktem.

W następnej rundzie spotkał się z mistrzem świata KARAWAJEWEM - Z.S.R.R., walkę przegrał wysoko na punkty / sprowadzenie, ostrzeżenie i dwa razy wózek/.

W walce o wejście do finału spotkał się z Rumunem CORNEA. Rumun w parterze wykonał wyniesienie, postawił Knittera na bark uzyskując 1 punkt. Knitter ryzykując w ostatniej fazie wpada na łopatki, przegrywając na skutek nieprzemyślanego ataku własnego.

D U B I C K I Bolesław - w trzech kolejnych walkach zremisował nie tracąc punktu i żadnego punktu nie uzyskując. Kolejno walczył z TARANU - Rumunia, NYSTORM - Szwecja i ZENIN - Z.S.R.R.

Najlepszy w walce był z Zeninem - Z.S.R.R. , którego kilkakrotnie bardzo ostro zaatakował, walczył jednak tylko warunkami fizycznymi, bez wiary we własne siły i umiejętności, nie wkładając w te walki serca i nie ryzykując akcji.

M A C I O C H - Kazimierz - pierwsza walka z Rumunem SZULCEM bezpunktowa. Drugą walkę z Amerykaninem - FINLY wygrywa wysoko Macioch, który jednak trzymając przeciwnika na moście /po wykonanym suplesie/ nie umie tego mostu złamać. W trzeciej walce Macioch spotyka się z Turkiem Ylmazem. W walce tej Macioch

otrzymał, przekraczające jego możliwości nerwowe, zadanie taktyczne – miał atakować Turka w stójce. Macioch przy dwukrotnie wykonanym anemicznie ataku wpadł na most, stracił 4 punkty i walkę przegrał na punkty, będąc jednak przez cały czas stroną agresywną i goniąc Turka po macie. Macioch nie umiał skupić się na chwytach, które wykonywał zgodnie z zaleceniem lecz zbyt wolno i bez przekonania.

Wygranie tej walki /a to leżało w jego możliwościach/, dawało mu miejsce w finale. Macioch niczym nie ustępuje czołówce światowej, ma świetne warunki fizyczne i gdyby nie trema, zająłby znacznie lepsze miejsce na Turnieju.

ANALIZA TECHNIKI

Technika w zasadzie nie przechodzi obecnie żadnych rzucających się w oczy zmian. W sprawozdaniu olimpijskim szczegółowo rozpracowano ilość stosowanych chwytów na podstawie obserwowanych 100 walk. Obecnie obserwowano 40 walk, których analizę przeprowadzili TROJANOWSKI I ŻURAWSKI. Przedstawia się ona następująco:

4 walki bez chwytów /remisowych/

w 36 walkach wykonano stójkę – 61 chwytów, parter – 67 chwytów.

Po raz pierwszy na obserwowanych zawodach zaistniała równowaga pomiędzy chwytami stójki i parteru. Stosunkowo duża ilość chwytów pochodzi stąd, że obserwowano przede wszystkim lżejsze wagi, gdzie ilość chwytów jest większa.

S T Ó J K A

1. Sprowadzenie
   - a/ uchwytem w pas – 5,
   - b/ nurkowanie – 6,
   - c/ za rękę – 6,
2. wywrotki – 7,
3. odwrotna wywrotka /z nurkowaniem/ – 4,

P A R T E R

1. wózki – 26
2. wyjście z parteru – 8
3. dźwiganie i suples
   - a/ tylny – 4
   - b/ z boku obunóż – 3
   - c/ do suplesu bocznego – 8

4. biodro - 12,
5. ramię - 3,
6. suplesy
   a/ za ręce - 2
   b/ w pas - 8
   c/ białoruski - 4
7. posadka - 4

4/ odwrotny pas - 10
5. kontra na wózek i rolada -3
6. hamerlok i półnelsony - 5

W technice obserwuje się wyraźnie dalsze przestawianie na chwyty najskuteczniejsze. Jest to szczególnie widoczne w stylu wolnym, gdzie z reguły stosowano klucz turecki z uniesienia i z połuniesienia i japoński klucz w różnych wersjach i kombinacjach /w parterze/. Ze stójki w dalszym ciągu dominowały sprowadzenia, zejścia do nóg i biodra - jako kontra na zejście.

Zawodnicy najlepsi nie zmienili absolutnie swego repertuaru, w dalszym ciągu operując specjalnie przez siebie opracowanymi chwytami, np. H A B I B I - „zejście", Irlańczycy - turecki klucz, Turcy i Japończycy - japoński klucz, Z.S.R.R. - japoński z półnelsonem, a w stójce - sprowadzenia, podcięcia. Obserwuje się ciekawy objaw zanikania odwrotnego pasa w stylu wolnym / nie było specjalistów od tego chwytu - Bułgarów/.

Chwyty najbardziej skuteczne w stylu klasycznym to w parterze odwrotny pas i suples boczny, a w stójce - sprowadzenie obchwytem za tułów i suples „białoruski" stosowany w zasadzie tylko przez KARAJEWA i KORIDŻEGO. Zauważyć się dało dalsze „wyprostowanie" w stójki w stylu klasycznym i ciągłe dążenie do wychwytywania w pas.

Technika walki w parterze poszła w kierunku dalszego doskonalenia obrony, co widać szczególnie po dużej ilości walk bez chwytów. Technika „czystej" walki klasycznej coraz bardziej zanika; walka nogami w parterze, szczególnie przy wynoszeniach i wózkach stała się regułą.

T a k t y k a

Taktyka przyjęta przez niektórych uczestników Turnieju, to taktyka zwiększonej agresywności, co było pozytywnym objawem

Mistrzostw, została ona jednak zupełnie wypaczona przez sędziów, którzy nie oceniali pracy zawodnika, dopuszczając do ciągłych ucieczek i unikania walki przez jednego z zawodników. Kierunek ten jest bardzo niebezpieczny, bo wielokroć wysiłki usilnie atakującego zawodnika idą na marne np. Żurawski wielokrotnie sprowadzał Czecha do parteru, jeśli ten zdążył uciec, sędziowie dawali dalej stójkę, nie karząc nawet ostrzeżeniem uciekającego Czecha, czy Turka.

W taktyce rzucającym się już w oczy elementem było częstsze atakowanie w bardzo agresywnej stójce, w której nie ma już wyczekiwania, lecz bardzo intensywne pchanie w przód i spychanie przeciwnika za matę lub odchwytywanie w pas na brzegu maty. Niektórzy zawodnicy radzieccy, hołdujący taktyce walki w parterze nie odnieśli już na tych Mistrzostwach sukcesów /GUDUSZAURI i ROTZ/.

Jakichś wyraźnie określonych taktycznych „szkół" nie widziało się, a głównym elementem taktyki była zwiększona agresywność stójki.

O C E N A   S I Ł Y

Siła stanowi w tej chwili czynnik z pewnością dominujący w treningu zawodników czołówki światowej. Stwierdzić jednak trzeba, że Polacy w tej chwili nieznacznie tylko ustępują siłą czołówce światowej. Zawodnicy czołówki są niemal jednakowo silni. W każdym razie już obecnie nie siła stanowiła różnice w poziomie i przynosiła sukcesy, lecz szybkość. Ogromna s z y b k o ś ć, połączona z dynamiczną taktyką przyniosła nieoczekiwane sukcesy młodym zawodnikom węgierskim: V A R G A i H O L O S Z I, czy S A J A D O W O W I - Z.S. R.R. lub S A N A T K A R A N - Iran /waga lekka - styl wolny/.

W Y T R Z Y M A Ł O Ś Ć

Wytrzymałość była bardzo różna u różnych zawodników /świetny jak zawsze POLYAK/, bardzo dobrze kondycyjnie przygotowani Rumuni, Polacy: KROP, ŻURAWSKI, czy też słabsi kondycyjnie Turcy lub Niemcy. Z Polaków najsłabszy był Knitter, który zupełnie stracił całą dość dobrą w Warszawie jeszcze wytrzymałość.

Na Olimpiadzie w Rzymie braki wytrzymałościowe zawodników były dużo większe /wpływał na to upalniejszy klimat, niż w Japonii/.

Na odbytych Mistrzostwach wszyscy zawodnicy dysponowali na ogół dobrą wytrzymałością, prowadząc bardzo żywe walki w tempie niesłabnącym przez 12 minut.

KRÓTKIE OMÓWIENIE ZAWODNIKÓW POLSKICH NA TLE CZOŁÓWKI ŚWIATOWEJ

Waga musza - styl wolny

ALIJEW	ZSRR	I miejsce
SOLTANINEJ - RAD	Iran	II miejsce
YAHILMAR	Turcja	III miejsce
NEFF	N.R.F.	IV miejsce
WILSON	U.S.A.	V i VI miejsce
MATSUBARA	Japonia	

Zawodnik KROP Lesław zajął 10 miejsce na 11 zawodników - tak kształtują się jego możliwości w wadze muszej. Obecnie nie ma bowiem szans na zajęcie miejsce w pierwszej szóstce świata. Na tle innych /najlepszych/ zawodników w wadze muszej Krop jest za wolny. Wyraźnie wolniejszy od swoich przeciwników. Siłowo - średni. Wytrzymałość bardzo dobra /niemal najlepsza spośród uczestników Mistrzostw, zwłaszcza w dalszych walkach/. KROP nie ma szans na znalezienie się w pierwszej szóstce w stylu wolnym, dopóki nie poprawi szybkości /ucząc się walczyć z szybkimi zawodnikami /i nie nabierze niezbędnej, bardziej wszechstronnej techniki stylu wolnego.

Waga kogucia - styl wolny

SAFEPUR	Iran	I miejsce
VARGA	Węgry	II miejsce
AKBAS	Turcja	III miejsce
KAZAMA	Japonia	IV miejsce
TROJANOWSKI	Polska	V miejsce
MOLINO	U.S.A.	VI miejsce

TROJANOWSKI Tadeusz - brązowy medalista z Rzymu reprezentuje już światowy poziom i ma szanse przy większej pewności chwytów znaleźć się w pierwszej trójce świata w tej wadze. Technicznie nie odbiega od poziomu czołówki, jest jeszcze za wolny i szybko zaatakowany gubi się w obronie. Jego wadą taktyczną jest to, że nie umie atakować w stójce /choć zna chwyty/. Walczy przez to zbyt pasywnie i czeka na parter, w którym jest dużo lepszy. Nieznacznie tylko ustępuje czołówce światowej pod względem siły. Wytrzymałościowo jest bardzo dobry.

W a g a p i ó r k o w a - s t y l w o l n y

R U B A S Z W I L I	Z.S.R.R.	I miejsce
P E H L I W A N	Turcja	II miejsce
S A R D A R I	Iran	III miejsce
S A T O	Japonia	IV miejsce
A L L E N	U.S.A.	V miejsce
T O T H	CSRS	VI miejsce
Ż U R A W S K I Jan	POLSKA	VII miejsce
C H O N G - T A N G	Korea	VIII miejsce

W wadze tej nie reprezentujemy poziomu światowego, lecz miejsce ŻURAWSKIEGO odzwierciedla jego aktualne możliwości. Zawodnikom czołówki ustępuje ŻURAWSKI jedynie szybkością i techniką. /gubi się przy szybkim ataku partnera - bo nikt go w kraju nie atakuje/.

Pod względem siły i wytrzymałości nie ustępuje czołówce światowej. Ma bardzo dobre cechy psychiczne - jest twardy, bojowy i agresywny. Jest jednak jednostronny technicznie i często przecenia swoje możliwości i umiejętności.

W a g a l e k k a - s t y l w o l n y

S A N A T K A R A N	Iran	I miejsce
S I E N I W S K I	Z.S.R.R.	II miejsce
U D E Y - C H A U D	Indie	III miejsce
A B A - K A Z M O	Kaponia	IV miejsce
R O D R I G Y E Z	U.S.A.	V miejsce
S A H I N	Turcja	VI miejsce

W wadze tej KUCZYŃSKI Jan mógłby się znaleźć nawet w pierwszej trójce, gdyż Kuczyński uzyskiwał już dobre wyniki z zawodnikami czołówki, mając lepsze od nich warunki fizyczne, a ustępując umiejętnościami technicznymi i brakiem bojowości.

WAGA PÓŁŚREDNIA - STYL WOLNY			WAGA ŚREDNIA	
I miejsce	HABIBI	Iran	SAWARABADI	Iran
II miejsce	BEKMURZOW	ZSRR	HOLOSSI	Węgry
III miejsce	KANEKO	Japonia	ANTONSSON	Szwecja
IV miejsce	CLARK	Australia	OGAN	Turcja
V miejsce	MARITZSCHNING	N.R.F.	GOBEDJISZWILL	Z.S.R.R.
VI miejsce	PERLL	U.S.A.	CAMILLERI	U.S.A,

WAGA PÓŁCIEŻKA - STYL WOLNY			WAGA CIEŻKA	
I miejsce	TAHTI	Iran	DITRICH	N.R.F.
II miejsce	GUREWICZ	Z,S.R.R.	KAPLAN	Turcja
III miejsce	GUNGOR	Turcja	MIEDWIEDIEW	Z.S.R.R.
IV miejsce	BRAND	U.S.A.	BEZNAK	Węgry
V miejsce	ALBRECHT	N.R.D.		
VI miejsce	KAWANO	Japonia		

S T Y L   K L A S Y C Z N Y

Reprezentujący Polskę zawodnik K R O P Lesław uzyskał remis z wicemistrzem olimpijskim OSMANEM - Z.R.S., nieznacznie przegrał z aktualnym II wicemistrzem świata BORKURTEM - Turcja i przegrał z SAJADOWEM - Z.S.R.R. - mistrzem świata. Na ich tle KROP nie wypadł źle i gdyby miał przygotowanie do startu w stylu klasycznym - uzyskałby miejsce w pierwszej trójce, lub szóstce /KROP ostatni miesiąc trenował intensywnie tylko styl wolny i nie był do stylu klasycznego przygotowany/. Poziom jaki reprezentują nasi zawodnicy w tej wadze jest wysoki. Zawodnicy polscy winni znaleźć się w pierwszej szóstce świata.

W a g a   k o g u c i a

KNITTER Bernard, który na Olimpiadzie zajął ósme miejsce, poprawił się obecnie odnosząc dwa wartościowe zwycięstwa nad

Turkiem i Japończykiem - zajmując V miejsce.

KNITTER przegrał z mistrzem i wicemistrzem świata, ustępując klasą zdecydowannie temu pierwszemu. Zajęcie miejsca w trójce świata przy zwiększeniu pracy nad techniką stójki leży w jego możliwościach.

Zasadniczym warunkiem tego jest poprawienie techniki i wyrobienie ciągle za słabej wytrzymałości.

KNITTER nieznacznie tylko ustępuje wicemistrzowi świata Carnea - Rumunia, będąc o kilka klas słabszym od Karajewa. Z resztą zawodników stać go na dobre wyniki. Należy pracować z nim szczególnie usilnie nad wypracowaniem agresywnego stylu walki i poprawieniu wytrzymałości.

M A C I O C H KAZIMIERZ - zajął VI miejsce. MACIOCH swoimi warunkami fizycznymi /siła, szybkość, wytrzymałość/ nie ustępuje czołówce światowej. Ciągle ma jednak braki taktyczne. Najgorsze jest jednak u niego brak wiary we własne siły i możliwości.
Unika otwartej walki na poważnych zawodach, a jeżeli coś robi to bez zwykłej dynamiki i bojowości. Jest zbyt jednostronny technicznie, ale dość szybki. MACIOCH zbija dużą nadwagę do piórkowej co musi powodować u niego pewne zahamowanie i osłabienie siły i woli fizycznej.
Podkreślić należy, że Macioch potrafił przygotować się samodzielnie do obozu i startu najlepiej z polskich zawodników. VI miejsce Maciocha było wynikiem przypadkowej porażki z Turkiem Ylmazem v-ce mistrzem świata. Przy innym rozwiązaniu taktycznym, Macioch miał zapewniony remis i możliwość walki o wejście do finału.
Można mieć pretensje o walkę z Rumunem Szulcem, w której Macioch nic nie próbował, dążąc do remisu i wysoko przeceniając Rumuna.

D U B I C K I BOLESŁAW - w dalszym ciągu nie jest zawodnikiem ofenzywnym. Jest to tym gorsze, że Dubicki na treningu jest świetny, przeprowadza ryzykanckie ataki, prawie zawsze udane, natomiast zupełnie traci ducha na poważnych zawodach, gdzie lekki nawet opór przeciwnika wytrąca Dubickiego z koncepcji. Od Dubickiego, którego chcielibyśmy widzieć w pierwszej trójce świata, można już tego wymagać zwłaszcza, że na swym koncie tegorocz-

nym na remis z mistrzem Olimpijskim, dwukrotną wygraną z v-ce mistrzem olimpijskim. Na Mistrzostwach Świata zremisował z mistrzem i v-ce mistrzem świata, co pozwala go cenić dość wysoko. Dubicki ma stosunkowo, krótki staż zawodniczy, lecz dość dużą intensywność startów, co powinno dać mu niezbędną pewność i rutynę.

Dalsza jego praca musi być skierowana na doskonalenie chwytów w stójce i na rozwoju szybkości. W zasadzie niczym nic ustępuje czołówce światowej, a umie i chce pracować nad sobą.

WYNIKI W POSZCZEGÓLNYCH KATEGORIACH WAGOWYCH W STYLU KLASYCZNYM PRZEDSTAWIAJA SIE NASTEPUJACO:

Waga musza

1.	SAJADOW	ZSRR
2.	PARWULESCU	Rumunia
3.	ROZKURT	Turcja
4.	VUKOV	Jugosławia
5.	WILLSON	U.S.A.
6.	OSMAN	ZRA
7.	KROP	POLSKA
8.	HANABURA	Japonia

Waga kogucia

1.	KARAWAJEW	ZSRR
2.	CORNEA	Rumunia
3.	SVEC	C.S.S.R.
4.	RAJABI	Iran
5.	KNITTER	POLSKA
6.	OSDEN	Turcja
7.	GOMEZ	U.S.A.

Waga piórkowa

1.	HAMED	ZRA
2.	YHUAZ	Turcja
3.	CHLIDJEGHANI	Iran
4.	GUDUSZAURI	Z.S.R.R.
5.	MIWANO	Japonia
6.	MACIOCH Kaz.	POLSKA
7.	Szulc	Rumunia

Waga Lekka

1.	KORIDZE	Z.S.R.R.
2.	POLYAK	Węgry
3.	MARYINOVIC	Jugosławia

Waga półśrednia

1.	BULARCA	Rumunia
2.	HORWATH	Jugosławia
3.	DOGAN	Turcja

Waga średnia

1.	ZENIN	ZSRR
2.	NYSTROM	Szwecja
3.	SELEKMAN	Turcja
4.	TARANU	Rumunia
5.	DUBICKI Bol.	POLSKA

		6. KORMANIK	C.S.R.S.
		7. METZ	N.R.D.

Waga półciężka		Waga ciężka	
1. CURICS	Węgry	1. BOGDAN	Z.S.R.S.
2. TKACZOW	ZSRR	2. KAPLAN	Turcja
3. POPOVIC	Rumunia	3. KOZMA	Węgry

Ogólnie należy podkreślić, że poziom zawodów był wyższy, niż na Olimpiadzie. Uczestniczyli najlepsi zawodnicy świata, którzy mieli szanse na uzyskanie wysokich wyników. Z czołówki zabrakło Bułgarów i Finów, jednak nie obniżyło to poziomu zawodów, choć mogłoby spowodować zmiany w czołówce.

Do mistrzostw Świata świetnie przygotowani byli Irlańczycy, Rosjanie i Rumuni. Japończycy robili wrażenie przetrenowanych, a Turcy byli wyraźnie niedotrenowani. Amerykanie przysłali eksperymentalną młodą drużynę /bez mistrzów olimpijskich/. Reszta państw tak jak i Polska przysłała swych najlepszych zawodników, z reguły bardzo dobrze przygotowanych. Bilans walk ekipy Polskiej jest gorszy niż na Olimpiadzie i przedstawia się następująco:

Styl wolny - 6 walk przegranych, 3 walki wygrane.
Styl klasyczny - 5 walk przegranych, 6 remisów i 3 wygrane.

Razem ekipa Polska przegrała 11 walk, zremisowała 6 i 6 wygrała.

Jedynym usprawiedliwieniem porażek może być fakt, że zawodnicy nasi walczyli z reguły z mistrzami i v-ce mistrzami Turnieju /Świata/, odnosząc z nimi nieznaczne porażki lub remisując. Można by jeszcze dyskutować system przygotowań stylu wolnego, który miał za mało sprawdzianów międzynarodowych przed Mistrzostwami Świata.

Zawodnicy stylu wolnego nie mieli możności poznać swoich możliwości i walczyli niepewnie. Można z całą pewnością stwierdzić, że zawodnicy nasi przygotowani do Olimpiady /centralnie/ byli dużo lepiej przygotowani, niż do ostatnich Mistrzostw Świata, gdzie jedynie ostatni obóz nie mógł zbudować odpowiedniej formy.

U W A G I   O G Ó L N E

Chcąc ocenić udział Polskich zawodników w Mistrzostwach Świata należy określić w jakim stopniu zrealizowaliśmy założenia postawione przed wyjazdem.

a/ wyniki sportowe nie zaspakajają naszych wymagań. Wynikowo możliwości naszych zawodników /uzyskanie medali/nie zostały osiągnięte.

b/ zbadano warunki pobytu w Japonii, terenami przyszłej Olimpiady i w ten sposób, zasadnicze zadanie ekipy - przeprowadzenie rozeznania zostało wykonane.

c/ dalsze zacieśnienie kontaktów szkoleniowych z czołówką światową /poprzez obserwacje i filmy/ i osobiste kontakty naszych działaczy z członkami biura FILA.

d/ przekazano w osobistych rozmowach z działaczami FILA nasze opinie odnośnie zmian w przepisach zapaśniczych, projektowanych przez FILA /Polska była przeciwna w prowadzeniu zmian/.

e/ uzgodniono szereg wstępnych propozycji organizacyjnych:
1. odnośnie kalendarza sportowego w 1962 roku /organizacja Mistrzostw Świata w Polsce/.
2. Odnośnie wprowadzenia do władz FILA delegata polskiego.
3. Odnośnie niektórych kontaktów kalendarzowych na lata 1962 - 1964 /propozycje ZSRR: rozgrywania corocznych dwóch spotkań w stylu klasycznym pomiędzy Republikami Radzieckimi, a Polską/

f. Zbadano warunki sprzętowe: maty bardziej miękkie od naszych /tworzywo zbliżone do włosia/ i plastykowy, bardziej śliski pokrowiec.

Na Mistrzostwach wykonano film szkoleniowy, który pozwoli szerszemu gronu zorientować się w aktualnej technice i taktyce stosowanej na Mistrzostwach Świata.

W A R U N K I   P O B Y T U

1. Zakwaterowanie w hotelu nowoczesnym w warunkach bardzo słabych. Zawodnicy spali na piętrowych łóżkach o bardzo twardym

podłożu /maty/, w jednym pokoju 6 osób, co przy zbijaniu wagi nie stwarzało warunków do odpowiedniego odpoczynku i snu. Pomimo posiadanych funduszów nie udało się uzyskać odpowiednich do europejskich wymagań kwater. Miejsce zawodów oddalone od hotelu o godzinę jazdy, co przy bardzo słabej japońskiej organizacji powodowało minimum 4 godziny dziennie straty czasu.

Wyżywienie niezbyt dostosowane do naszych wymagań. Sytuację ratował jedynie fakt, że mieliśmy odpowiednie fundusze na zakup soków i owoców. Śniadanie bardzo skąpe, co szczególnie dało się odczuć zawodnikom zbijającym wagę /po wadze/. Możliwość zamiany posiłków, lub zmiany czasu ich spożywania ograniczone. Możliwość porozumienia się z Japończykami jedynie w języku angielskim, którym jednak władają słabo i porozumieć się z nimi bardzo trudno.

Organizacja zawodów słaba. Zupełny brak informacji, co powodowało, że nie można było nigdzie dowiedzieć się kto, kiedy walczy. Wydawano komunikaty z pierwszych rund, a dalsze w ogóle nie były wydawane lub były nieosiągalne.

Publiczność bardzo nieliczna i niesłychanie spokojna. Stosunek jej do sportowców bardzo przyjazny i uprzejmy.

Najwięcej kłopotów sprawiał naszej reprezentacji nie klimat, bardzo łagodny i wilgotny, lecz przestawienie czasowe /9 godzin różnicy pomiędzy Polską a Japonią/.

Pierwsze cztery noce zawodnicy w ogóle nie spali, a senność ogarniająca w ciągu dnia, była trudna do przezwyciężenia. Odbijało się to z pewnością ujemnie na rezultatach walk. Pewna adaptacja nastąpiła dopiero na 5 - 6 dzień. Zawodnicy już spali prawie normalnie. Pewnym lekarstwem na to zjawisko mogło być stosowanie środków nasennych, nagminnie używanych przez Węgrów i Czechów. Z naszych zawodników najgorzej znosił zmiany czasowe Macioch, Knitter i Dubicki, najlepiej Krop i Trojanowski. Zagadnienia adaptacji czasowej i klimatycznej zostały różnie rozpracowane przez poszczególne kraje. Rosjanie zorganizowali obóz we Władywostoku w

warunkach zbliżonych do warunków w Japonii. Rumuni przyjechali 10 dni przed zawodami i rozegrali na terenie Japonii 4 spotkania przyzwyczajając się do warunków i klimatu. Inne ekipy przygotowywały się w swoich warunkach klimatycznych, na ogół przyjeżdżając wcześniej do Japonii /Węgry, Iran/.

S Ę D Z I O W A N I E

Sędziowanie w dalszym ciągu nastręcza wiele negatywnych uwag. Były jednak dużo sprawiedliwsze niż na Olimpiadzie. Rozbieżności wśród sędziów były dość znaczne i częste. Wprowadzono w stylu wolnym konieczność przetrzymywania przeciwnika na macie, aby zaliczyć punkt po sprowadzeniu, przez co zwiększyła się ilość ucieczek i uległ dalszemu wypaczeniu styl walki.

FILA stara się zwiększyć atrakcyjność zapasów przez odpowiednie zmiany w przepisach. Zmiany te mają na celu zwiększenie ilości chwytów w walkach zmuszając zawodników do ich wykonywania. Przedstawiono następujące propozycje zmian:

1. Gdy zawodnik wpada na most przy własnym ryzyku nie traci punktów, nawet jeśli został w tym położeniu przytrzymany.
2. Tusz liczy się dopiero za drugim razem, lub musi być przytrzymany 3 sekundy.
3. Walkę wygrywa się na punkty dopiero po uzyskaniu trzech punktów przewagi /różnicy/.
4. Walki remisowe powodują utratę u obu zawodników /w Turnieju/ 3-ch punktów /tak jak porażka/.
5. Walka ma trwać dwa razy po 5 minut w stójce z jednominutową przerwą.
6. Po 5 minutach musi być udzielone ostrzeżenie /o ile nie było chwytów /jednemu zawodnikowi/.
7. Projektuje się zmianę kategorii wagowych. Zmiany te ma przeprowadzić biuro FILA we własnym zakresie.

W N I O S K I

1. Przy dalszej decentralizacji szkolenia zwrócić szczególną uwagę na przygotowania reprezentantów Polski w klubach /odpowiedzialny trener klubowy/.

2. Zapewnić zawodnikom startującym w Mistrzostwach Świata minimum trzy sprawdziany międzynarodowe, dla nabrania rutyny i pewności.

3. W szkoleniu czołówki zwrócić szczególną uwagę na doskonalenie techniki stójki.

4. W szkoleniu obozowym i klubowym wprowadzić treningi szybkościowe /szczególnie w stylu wolnym/.

5. W planach szkolenia zawodników wykazywać zaobserwowane na obozach braki podając je odpowiedzialnemu trenerowi w formie indywidualnych zaleceń szkoleniowych.

6. Wykorzystać uwagi i obserwacje z obecnych Mistrzostw Świata do odpowiedniego ułożenia programu przygotowań naszej reprezentacji na Olimpiadę w Tokio.

Opracował:

Zygmunt Dmowski

Druk.Nr 2 W.Z.CRZZ Zam.309/771 Nakład 225+35 S-74